

Zbornik
underground poesije

X

GLAVOMA
OBETON

Zbornik underground poesije X GLAVOM O BETON

(P)

GLAVOM O BETON

POETSKI UNDERGROUND PAKET ARANŽMAN

POEZIN - 2012

GLAVOM O BETON

Biblioteka Poezin SCENA

Urednik: Milan Mijatović

Grafičko rešenje korice: Dragana Nikolić

Lektura i korektura: Dragoslava Barzut

Štampa: Beoprint

Tiraž: 200

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1(082.2)

GLAVOM o beton : poetski underground
paket aranžman / [urednik Milan Mijatović]. -
Beograd : Udruženje građana "Poezin", 2012
(Beograd : Beoprint). - 183 str. : slike
autora ; 21 cm. - (#Biblioteka #Poezin SCENA)

Tiraž 200. - Str. 176-178: Glavićem o beton /
Nenad Glišić.

ISBN 978-86-89069-00-6

1. Мијатовић, Милан [уредник]

COBISS.SR-ID 189223436

JOVANA BAĆANOVIĆ

HOĆEŠ DA NAS GLEDAŠ?

ŽILETI

Da se ovo recimo desilo pre šest meseci,
opet bi otvarala svoju zalihu žileta i uložaka za skalpele
i sekla se po celom telu.

To je poremećaj samopovređivanja.

To je ono kada je unutrašnji bol toliko jak,
da prosto moraš da osetiš fizički bol, da bi preovladao.

Da bi osetila nešto drugo. Da bi zaboravila
koliko boli unutra.

Ali sad nisam.

Da li to znači da sam prevazišla?

I nije mi žao što više ne izaziva te
samodestruktivne porive u meni.

Žao mi je što sam sve ove godine dozvolila da izaziva to.

Žao mi je što sam mu otvorila
najmračnije sefove svoje psihe.

A dugo sam čutala.

I trebala sam da nastavim da čutim.

Čutanje je zlato.

Trebalo je da sačekam nekoga
ko stvarno zaslužuje da sazna
koliko sam prljava.

Koliko sam uvrnuta.

Koliko imam bujnu maštu.

Koliko sanjarim.

Koliko nemam granice.

Ali ne. Posrnula sam pod pritiskom.

Navukla sam se na najgluplju foru.

Na masku najboljeg ortaka
koji će biti tu bez obzira na sve.

Na priču da smo isti.

Da će samo on da me skapira.

Da je on taj koji treba sve da zna
i da mi priušti sve što pritajeno želim.
Pриуство је себи представу,
у којој је уžивao и коју ко зна коме преприčava...
А менi је приуство ногу у дупе.
Као i увек.
Као i увек када ја каžem, океj,
сад kad već traži то ikul је s stim, добиće.
Ali nije kul.
Taj nikada neće biti kul.
Zato se i loži на Ijanke iz provincije,
које га гледају као бога.
On nije bog. On se тога i plaši.
On se не појављује на концертима i žurkama,
jer mi који idemo тамо nismo kul.
A ustvari zna да on nije kul
i da je njegово vreme прошло
i sedamdeset посто ljudi ga neće konстатовати.
Kakav poraz.
Zato i neće da se suoči sa tim.
Nego će da heјтуje.
Mrzeće i мene i sve vas jer smo se добро провели.
Ali мene će da mrzi više nego sve,
jer misli da има право на то.
Nema.
Ja sam та која сада mrzi.
Ovo je права mržnja.
Ovo nije туга i плакanje i сећење своје kože зилетима.
Previše је озилјака оставio u meni,
ne zасlužuje više nijedan, чак ni na površini.
Zасlužuje da ga mrzim.
Zасlužuje da me više никада не види i da скапира
da sam ipak ja bila најбоља,

ma koliko već godinama bežao i vraćao se.
Neka nađe nekog drugog kome će da se vraća
kada ga svi odjebu.
Neka nađe nekog drugog ko će da ga zagrli
i kaže „uvek sam tu za tebe“.
Ja sam završila.

16

Prisećam se šta se sve desilo
Kada sam imala šesnaest

Prvo što mi pada na pamet
Je moj prvi tip
Zoran

Pa onda škola
Četrnaesta
Ono betonsko dvorište
Na Vračaru
Sa onom štrokavom klupom
Iza koje je pisalo
EKV
Najnesrećniji period mog života

Marko
Moj prvi nesrećni kraš
I gledanje ispred vecea
Namigivanje u prolazu
Moje kretensko ponašanje
Posle blama kada sam ga poljubila

Kada je maturirao
Odlazak na dram i vrebanje
Džabe moje vrebanje
Nije me primetio
Romantično

A sada je tu fejsbuk
Vrvi od starijih maloletnica
16+
I mlađih legalnih punoletnica
Do 20
Koje ne propuštaju priliku
Ne blamiraju se
Ne čekaju odmor da vide nekog
Ne vrebaju ga na dramu
Ili u njihovom slučaju na splavu
Jer dovoljno je da
Se slikaju u klonji
Sa odsjajem blica u ogledalu
I svet je njihov
Ne baš romantično

BROOKLYN PRINCESS

Uvek uzdignute glave
Sa огромним naočarima za sunce
Ispod kojih je savršeno diskretna šminka
Savršeno uklopljene krpe
Slušalice u ušima

Svaki dan bar dva puta

Obasja sive zgrade
Sivi beton prošaran
Automobilima raznih boja
Visoke solitere
Oronuli kostur trafike
Koja je nedavno izgorela
U plamenu nezadovoljstva

Svake noći Brooklyn oživi
Klinci dobacuju
Isti oni koji pišu po zidovima
Brooklyn getto
Dobacuju i njoj
Dok ih ne preseče ledenim pogledom
Ovog puta bez naočara za sunce
Sa crnilom oko očiju
I crvenim ustima
Kao da je upravo negde nekome
Posisala krv

A ponekad se i smeje
I to naglas
Čuju je iz apoteke
Namiguju joj iz servisa za kompjutere
Smeju se sa njom devojke iz knjižare

I niko nikad ne zna
Zašto se smeje
Ili zašto je čak i kad se smeje
Nekako nadrkana

Ali nikada ne prodje neopažena
Nadrkana Princeza Brooklyna

FUCK VALENTINE'S I WANT BALLANTINE'S!

Sutra je dan zaljubljenih
A ja sam emotivni invalid

Zato ču sutra
U inat svima vama
Koji umete da se zaljubite
I ostanete zaljubljeni
Da odgledam svih sedam
Delova Testere
I Fredija
Ali starog
Onog kad sam ja bila mala
A ne ovo novo sranje

A prekosutra ču da se
Plašim da uđem u lift

GOSPOĐICE SE NE HVALE RECKAMA

Nisam popularna
Ali poznajem sve popularne

Ja sam lice iz senke

Ne izlazim često
I nemam omiljeno mesto
Nemam prihode
Zato ne smem da pravim rashode
Na tako glup način

A ne mogu da budem trezna
Nepodnošljivo ste svi odvratni
Pri čistoj svesti

I najviše mrzim kada mi neko kaže
Nisam te tako zamišljaо
Ko si bre ti
I šta me koji moj uopšte zamišljaš

Ili kad neko sazna
Da sam bila sa tim i tim
I sa ovim i onim
Pa pita se zašto se ne hvalim
Prave gospođice se nikada ne hvale reckama
Ali mislim, vi me ionako niste tako zamišljali

Pank scene nema
Hard core scena je previše isfolirana
Rokabili čine fejl tipovi i lejm klinke
A radije ču da visim u parkiću
Kod Stare Hercegovine
Umesto ljljaške
Nego da odem u KC Grad

HEMIJSKA ZAVISNOST

Adrenalin mi struji
Kroz sve sinapse
Ubrzano dišem
Grčim mišiće
Mrštim se

Gledam ga u oči
Vidim sebe
Grebem mu leđa
Grize mi ramena
Grče mi se prsti
Bol prija
Podstiče serotonin
Širi krvne sudove
Rumenim u licu
Peckaju me obraz
I slepoočnice

Srce mi lupa sve brže i brže
Toliko da vidim kako odskače
Ispod majice

I ne mogu da stanem
Adrenalin utiče na endorfin
Podstiče endokrini sistem da divlja
I začarani krug se nastavlja

Usta su mi sve suvlja i suvlja
Jer je tako jako
Ne mogu više da dišem kroz nos
A što više dišem na usta
Sve više se šire krvni sudovi
Koji samo guraju
Još više krvi
Ka srcu
Koje još više divlja
Dok se bori sa litrama
Krvi

Pune prirodne hemije

Počinje da mi se trese celo telo
A ja počinjem da se smejem

Smeh podstiče lučenje endorfina
I dovoljan je dodir
Ma pogled
Koji aktivira limbički sistem
I dovodi do ponavljanja celog hemijskog ciklusa
Samo ovog puta bez majice

HOĆEŠ DA NAS GLEDAŠ?

Lanci, zihernadle, spajkovi i lisice
lepše je kad boli
Čokolada se topi
i curi mi niz ključnu kost
lepše je kad je slatko
Izgužvani čaršavi
hirurško zelene boje
i sve je mokro
Gledam u ogledalo
kako mi se kapi znoja
kotrljaju niz leđa
i niz butine
i sve je mokro
Zidovi upijaju uzdahe
koji se otimaju kroz pore
naših maski isprskanih krvlju
i čuvaju tajnu

savršenog zločina
Ugrizi, odrana kolena i modrice
razmazuju se po crvenoj tkanini
Otisci prstiju se razmazuju
po vratu, ramenima
i šipki od radijatora
Naša tela
zavezana u čvor
I ni malo mi ne smeta
dvodnevno odsustvo realnosti
ne gubim ništa
Prijaš mi na tako neobičan način.

LYNCH

Sanjala sam da imam malo crno mače
koje voli da mi sedi na licu.
Zaboravila sam ga
u fioci od kreveta.
Onda si me konačno
odveo u bioskop,
iako sam kasnila na ispit
Iz biofizike kod profesora Andžusa.
Gledali smo Mulholland drive.
Platno se zapalilo.
Panika.
Znala sam da nemamo šanse,
čak ni u snu.

MARGARITA

Ona je potpuno
Drugacija
Od svega što je okružuje

Ne puši nikada travu sa nama
Ali ne gasi „meki“ Laki
Kada sedimo u Zoni Zamfirovoj
Odjebava dečake samim pogledom
I pokretom ruke kao da tera kera
Ali je sa devojkama nežna
Pije isključivo Nikšićko tamno

Profesorka je
Kada dođem srećna i kažem joj
„Položila sam“
Ona se nasmeje jednim brkom
I kaže
„Uspeh se podrazumeva“

Voli klasičnu književnost
I tehnio
Najpopularnija je na tviteru

Sada je profesorka u gimnaziji
I najstariji mizantrop
A kada poraste biće DJ

MARINA DORĆOL

Mislim stvarno nije da nemamo gde!
Imamo!
Nego volimo da nas gledaju
Volimo taj momenat prolaznika koji
Mogu da zastanu i da pogledaju šta se dešava
I da nas vide!

Sa radija se čuju Ramonsi
Pijemo koka-kolu
Ja imam štraftaste čarape
Sve je nekako vesele sedamdesete fazon
Mi smo na prakingu dorćolske marine
I automobil se ljudi u ritmu našeg ljudjanja
A moje štraftaste noge vire kroz
Poluotvorene zamagljene prozore

Zamagljeni prozori me inspirišu
Njegov miris me inspiriše

Šapuće mi na uvo „Bejb“
Tako retro nadimak
Koji podseća na roze prase
Zato ga i volim

Sve je brže i brže i vidim da se prolaznici
U drugim kolima zaustavljaju
I provaljuju
Po prozorima i otiscima prstiju na njima
Šta se dešava

Mi volimo prolaznike i posmatrače

I ložimo se još više
Gledamo ih dok nas gledaju
I počinje novi krug
I u krug... i u krug... i u krug...

MARKO

Baš боли када сазнаш
Да nisi незаменљив
Кида
Гребе и пеће и боли
По sujeti kao milion ноћева
Сада знаш колико
Је мene bolelo ових
Пола decenije
Када si mi na najsuroviji начин
Стављао до znanja да sam заменљива
И то mnogo горим од мene
Čудим se da bilo šta osećaš
Kako to izgleda u tvom slučaju?
A Marko?
Je l' da da je gadno?
Nemaš ti ništa sa мојим domalićem
To je мој прст
Iako ta zvezda predstavlja tebe
To je моје
To je мој бол
Kada nije postojao нико
Koga volim više od tebe
Niko ko je za mene bolji od tebe
Iako te pitam зашто te nerviram

Znam zašto
Ali to hoću da čujem od tebe
Zato što intuitivno osećaš
Da je prošlo
Da mi više ništa ne znači
Da sam digla ruke
I odustala
I idem dalje
Umorna sam od čekanja
A umesto odgovora
Pljušte lažne pretnje
Kao nekad davno
Lažna obećanja
Pršte uvrede
Kažeš mi da sam ološ
I da ne možeš više da čekaš
Da odrastem i da se promenim
Šta ti čekaš?
Sad kao mene?
Sada me čekaš?
Kada te više nema
U meni
Ne postojiš
Jer sam odrasla
I promenila se
I kažeš da si bog
I to ne samo za mene
Već i za druge
Produži kod drugih, Marko
Budi njihov bog
Neka te obožavaju
Neka ti se spuštaju i klanjaju
Neka ti hrane

Ranjenu sujetu
Mojim najoštrijim noževima
Jer, ja više ne verujem u tebe

NE IDI

Ne idi
Nedostajaćeš mi
Nedostajaćeš našem kraju
Nedostajeće mi naši slučajni susreti na ulici
Tvoje sviranje iz kola za mnom
A ja ne čujem jer imam sluške
Iz kojih trešti Sajsi MC

Ne idi
U svakom gradu
U svakoj državi su ribe lude

Ne idi
Vidiš kako se sa mnom
Uvek smeješ
Ne idi
Trebaće mi više od 5
Minuta do tebe

Ne idi
I u 28om bloku
Su ravni krovovi

NEMI VRISAK

Ko bi rekao?
Posle toliko godina
Dogovaranja a ne ispunjavanja dogovora
Posle moje istorije sa poznatim komšijom
I tvoje istorije sa...
Ko bi rekao?
Posle onog prvog dejta
I kilograma eurokrema
I tucanja u Topčiderskom parku
Dok gledamo da li nas oni
Što sede preko puta gledaju
Pa kad smo ustanovili da nas gledaju
Nagađanje da li mu ona drka
Ili ipak samo gledaju dva čudovišta
U lancima i nitnama zamazana eurokremom
Kako se tucaju na javnom mestu
I to ne u mraku
I „tako neupadljivo“
Ko bi rekao?
Da ćeš toliko da nedostaješ
Meni i mojim zelenim zidovima kad nisi ovde
Ko bi rekao?
Da će toliko da ti fali to parče plavog neba
Koje se vidi kroz moj prozor
Kada se ne probudiš u mom krevetu
Ko bi rekao?
Da će ikada da se desi ona kišna noć
Kod Bajlonijeve pijace
Ko bi rekao?
Da ču ja sa tobom da zamislim sebe
U nezamislivim situacijama

Niko

Svi smo mislili da će to da bude tri tucanja i kraj
Ali kapiram da je zato tako čarobno
I vrištala bih iz petinih žila, najglasnije
A ne smem ni da šapnem

OTROV

Kako da počnem?

Ne znam.

Ali, nikada nisam imala problem
sa bilo kakvim početkom.

Kraj je bio taj koji me jebe,
sada sam tako lako došla do kraja.

Skidam se sa najgoreg pajda
na koji sam se navukla.
ne nedostaje mi.

Taj flesh kada ulazi u mene,
počinje da mi struji venama
i izaziva kolaps sinapsi u mozgu.

Ufff... kako je bilo dobro.

I ne plašim se da ću da se
vratim staroj zavisnosti.

Plašim se strejtovanja.

Užasava me.

Predugo je trajalo.

Pet godina

ljubavi i mržnje,
strasti i ludila,
proganjanja i lupanja čežnje,
previše inata.

Predugo je moja koža upijala njegov miris,
previše su moje oči upijale njegov sjaj.
Predugo je bio u meni,
punio me svojim otrovom.
Toliko dugo da sam i ja sama postala otrovna.
Otrovna kućka.
Nisam navikla na njegovo odsustvo.
Svet je drugačiji kada ga nema.
Da li da se navučem na nekog drugog?
Da li će stvaranje nove zavisnosti
potisnuti staru?
Da li da pokušam?
Sam pokušaj je opasan po sve.
Da li da rizikujem i otrujem svet njegovim otrovom?

PROBUŠENA PATIKA

Hodamo Dorćolom
Moj bivši kraj
Pucaju me fleševi na svakom čošku
A Čomi juri
Da stigne na 23ojku
I sere o tome kako se sviđam Aleku
I kako Alek hoće da me vodi u pozorište
Smejem se na sav glas
U stvari osećam samo
Rupu na đonu od patike
I vodu koja prodire
I natapa čarapu
A blam me da kažem naglas
Da sam mokra

Ali da nemam
ništa drugo da obujem
Zato ostajem hladna i nema
Kao kiša koja mi kvasi
Dvocentimetarsku frizuru
I čarape
A vrištala bi
I raspala se na komadiće

SJAJ U DIMU

Okej, znam kako me svi gledaju
Jer me ne poznaju
I ne znaju da uz ovo spolja
Ide i nešto iznutra

Nisam budala
I to vrlo dobro znaš

Ja biram
A ne oni
I to znaš
Jer si i ti bio
Jedan od njih
A ja sam izabrala tebe
JA!

Ja sam i zasrala
Celu našu situaciju
Jer ja uvek zaserem sve
Što počne da me guši

Znam da ćeš bolje podneti
Moje sranje
Nego budućnost

Ne možeš da ideš sa mnom
Na koncerte
Jer prosto sjajim
U tom dimu
I svi me primećuju
I svakome ću da se nasmejem
Bez obzira da li si ti tu ili ne
Ne umem da vodim računa
Ne umem da glumatam
Nadrkanu cicu koja ima dečka

I skakaću u prvom redu
Kao sumanuta
I uleteću u šutku
Svi će da me povataju
I sve ću da ih išutiram

Takva sam
Sjajim u tami
U dimu
U moru svih tih ljudi
Bez lica

I ti to nikada nećeš moći
Da podneseš
Ne može svako
A ti nisi poseban
Jebiga, ipak si svako

I zato je bolje ovako

JEBITE SE OBE, STIGLA JE KRALJICA

Vanja i Marija
Dva najobičnija imena
Pomisliš dve obične osobe
A u stvari su vrlo neobična strašila

Vanja je svetica
A Marija princezica

Vanja nam donosi par zapovesti
Ona je ikona svih hipsterana
I pederana
Svi je vole, svi je cene,
svi žive po njenim zapovestima
Prate je kao pačići mamu patku
Ja ne
Zato me i prezrivo gleda kroz okvire
Svojih kockastih naočara
Kad god se sretnemo u klubu
Kao da joj nije jasno zašto ja neću da
Budem njen sledbenik
A toliko ih ima

Marija, srce, omiljena reč ti je 'TRU'
Omiljeni verbalni napad 'NISI TRU'
Marija, princezo, jebi se
Sedi – jedan!
Kada naučiš da biti TRU znači živeti TRU

A ne samo spolja izgledati tako
Dok si unutra najs nobovskiji folirant
I prevarant
I kada ti sama postaneš TRU
Možda te i pustim među prijatelje ponovo
Misljam možda

A sada: Dole, na kolena, stigla je Kraljica!

SVLAČIONICA

Sve imaju iste priče
Ili' im je preveliko dupe
Ili' su im premale sise
Ili' im stomak nije ravan
Ili' im ruke nisu dovoljno mišićave

I sve se isto smeju
Sve imaju duge negovane kose
I mnogo šminke na licu
Iako su došle na trening
Iako na treningu nema dečaka

Ali to nema veze
Jer one imaju svog dečaka
Ili par njih
I čule su za novu
Najbolju dijetu

I pitaju me odakle mi hrabrost
Da se ošišam na čelavo

U glavi
Tamo gde ja imam hrabrost
One imaju jedno veliko ništa

UNFRIEND

Imala sam friend rikvest na fejsbuku
Aleksandar
Zajedničkih prijatelja
Nula
Ali sam te odobrila
Onda sam videla da nosiš
Air max
I da si me startovao zato što sam plava
A onda si me izbrisao
Jer nisam bila dovoljno plava
U tvom slučaju

VITEZ OD HARD CORE-a

Je l' se sećaš našeg prvog dejta?
Moje kaubojske čizme
I čarape na štrafte
Crna haljina
Pobegla sam sa gajbe
Da bih te upoznala

Ti si bio Vitez od Hard Core-a

Srećan što sam niska
I baš takva kakvu si hteo
Ali nisi bio ono što sam ja zamišljala
I bila sam srećna zbog toga

Poljubio si me
Na čošku kod semafora
U sred Brooklyna
Postala sam tvoja Lejdi od Hard Core-a

Znam da je možda kasno
I znam da ti je do jaja teško
Zato što ova Lejdi pruža premalo...

...ili previše?

ČEKAM

Čekam,
da lampica zatreperi na telefonu.
Čekam,
da kao i uvek odbijem poziv
i nazovem.
Jer ja imam 1000 minuta mesečno,
narednih 1000 godina.
Il' da bude porukica,
pa da se nasmejem u sebi
jer znam koja će da bude prva reč.

Čekam,
da lampica zatreperi baš na taj način.

Čekam,
da sa druge strane linije
bude baš taj koga čekam.

Čekam,
da bih se nadrkano javila.

Čekam,
da baš taj koga čekam
učini sve da me nasmeje.

Čekam,
ali ne treperi lampica
kako je hoću
nema porukice
nema poziva.

Čekam,
gledam,
prolaze minuti,
prolaze sati
i sad ću već sigurno
da se nadrkana javim na telefon.

A neću prva da se javim.
Jer sam poslednja,
trčeći Neverending stepenicama Bigza,
rekla volim te.

EVO ISTINE

Slagala bih kad bih rekla
Da te nisam volela

Slagala bih kad bih rekla
Da me nije boleo svaki tvoj odlazak
I svako tvoje ponovno vraćanje

Slagala bih kad bih rekla
Da mi nije dosadilo
I da sam se spremala da pobegnem
Kada si popizdeo
I oterao me u kurac i pretio mi
Osetio si
Pa si požurio da ti budeš taj

Isto tako bih slagala kad bih rekla
Da te on nije izjebao iz mene
Izjebao te je
Najbolje na svetu

Slagala bih kada bih rekla
Da nisam htela da ti onaj dan
Skočim na haubu, razbijem martinkom šoferku
Izvučem te za kragnu i presudim ti na licu mesta

Slagala bih kada bih rekla
Da mi srce nije zalupalо kao ludo
Kada sam te opet danas srela...

GOSPOĐICA BROZ

Nisam ja gospođica Broz
Zovem se Jovana

I mislim da nije u redu
Što se ponašaš kao Drug
A samo hoćeš
Citiram
„da me odvališ od kurca“
Nisam ni mala
I znam sve
Ne možeš da me isfoliraš

Da, moja i tvoja koža
Jedna uz drugu
Izgledaju kao eurokrem
I mi smo jedno drugom
Samo fantazija
Zašto odjednom praviš dramu

Nisam ti ni devojčica
Njih četiri te čekaju gajbi
A mene uvek negde
Iza nekog čoška čeka neki 'on'

Čak te se ni ne plašim
A to najviše želiš
Na to si navikao
Ovde ja dominiram
Iako sam svetla polovina eurokrema

Ne dam ti da mi

Glumataš ljubomornog dečka

INBOX

E ovo „ideš sa mnom da kupim čarape
pa ćemo posle zajedno da ih cepamo“
Mi?

Da opet ne pogrešim
To je deo pesme u progresu
A ja se taman obradovah
Pa i treba, jer je pesma o tebi
A Lolo briđida
Je l' i to za mene?
Ma ne treba meni lolo briđida
I fejsbuk da bi ti znao da te volim
E... ti meni trebaš u lajfbuku
Pobegni sa mnom
Idem u klonju da čitam Dilan Doga
Naučno je dokazano da se najveće
Životne odluke donose na klonji
Tačno, moj Kovalski! Istina!
Zato-razmisli
O tebi
Meni
Javorovom listu
Pazi šta će sad da uradim
Budi brza na svom wall-u
Najbrža! Mentolu...
E primetio sam da sam te otvorio
Ženstvenija si, jebozovnija
To mi se sviđa

I ti si mene
Još samo kad bi uspeo da raširim krila
...gde si?
Tu sam.
Samo s vremena na vreme nabijam
Glavu u jastuk.

KOKAINSKE SINAPSE

Ulagam, spremna na sve
Očekivala sam više od ove večeri
Ovo ti je bio popravni
Tako si bio bezveze prošlog puta

Očekivala sam više
Mislila sam da ćeš
Možda sad da me iznenadiš

Ali ti opet preuzimaš ulogu
Velikog kenjatora i pričalice
Pičiš se po nosu
Slonskim lajnama
Naporan si i dosadan

Ne prestaješ da brbljaš
Uključujem auto-pilota
Jer po tvojim grčenjima
Mišića na licu
Već odlično znam
Kada treba da se nasmejam
Kada da se namrštim

Kada da klimnem glavom
Kada da progutam knedlu

A ti sve više padaš u vatru
Toliko si ograničen da ni ne primećuješ
Da te ne slušam

Stežu me lisice oko ruku
Ali mi ne prija
Jer me samo posmatraš sa bezbedne udaljenosti
I analiziraš me
Tako jebeno siguran u sebe

Ne poznaćeš me
Nikada me ni nećeš upoznati
Jer ćeš uvek više verovati
Kokainu koji ti sjebava sinapse
Nego onome što zaista osećaš i vidiš

KOME?

Jebote, kad se setim ono pre dve godine
kada su nas napali oni pajdomani na stadionu Taša.
Kako sam vrištala i
nisam htela da te ostavim samog.
A ti si urlao na mene da idem,
da ćeš ti sve da središ.
Kako sam se tresla na ulazu na stadion
i držala 92 ukucano u telefonu.
Kasnije si mi rekao da ti je pokazao pištolj
i uzeo ti celih 200 kinti

i da si mu rekao da se nadaš da će za tih
tvojih 200 kinti da kupi staf od koga će da overi.

Kako sam vrištala sa ulaza stadiona
na svakih 30 sekundi da proverim da li si dobro
plakala sam k'o kiša jer sam se setila Stefana
i umrla bih da si završio kao on.

Stefan. Mrtav već skoro 7 godina.
Izboden nožem na Zlatiboru
zbog naručene pesme
i pogrešnog mesta u pogrešno vreme.
Imao je 18.
Klinac koji ga je izbo imao je 16.
Raspala bi se da izgubim i tebe.

I danas te zovem da vidim kada čemo
da vežbamo ritam-sekciju
i ti mi kažeš da su te izboli nožem.

Tresem se.
Gde smo?
Kuda idemo?
Šta se ovo dešava?
Zar filmovi postaju naša realnost
i naša istina?
Koga da mrzim?
Prošlost?
Sadašnjost?
Političare?
Policiju?
Njihove roditelje?
Televiziju koja servira nasilje?

Kome da se osvetim?
Pička im materina.

PIČKOPAĆENIK

Prvo mi je reč služila za opisivanje
Joksimovića, Samardzića, Georgijeva
i svih tih kantautora
što kukaju za pičkom

A onda sam ih detaljnom analizom
podelila na dve podvrste
Lajt verzija
je pičkopaćenik koji pati za bilo kakvom pičkom
(inače vrsta poznatija pod imenom drkadžija)
ti su bezopazni
dosadni daveži
ali bezopasni

Hard Core verzija
ništa manje ne drka
ali mnogo više jebe
Njihov problem je što ne jebu onu koju
bi želeli

Proganjaju
Koriste se ne legitimnim sredstvima
Kao što je ucena, provociranje, pa
čak i pretnje nasiljem
Da bi baš ta. Baš ta! Pička izlečila njihovu patnju

E pa neće moja pička da leči ničiju patnju!

TROY DYER

Što mrzim kada neko krene
da gnjavi sa smislom života.
Svaki put
te realnost raspali palicom za bejzbol u glavu
i skapiraš da
je i tvoj i njegov život
i svačiji život
samo
nasumična lutrija besmislene tragedije
i niza bekstva za dlaku.
Mislim, ne bežim ja od toga
vrlo sam svesna
zato za razliku od mnogih
uživam u malim stvarima.
Palačinke sa eurokremom.
Prekrojavanje odeće.
Pisanje i dranje sa pozornice Zmajevog gnezda
e to je baš oslobađajuće.
Onaj momenat kada se probudim
sa njegovim ručerdama oko sebe.
Zvuk voza koji svake noći
tačno u ponoć prozuji pored moje zgrade.
Zvuk tranzita
bez koga ne mogu da zaspim.
Kada se šetam i sija sunce.
Ono parče uvek plavog i vedrog neba,
koje se vidi kroz moj prozor,

kada posle prenapornog dana
dođem gajbi i skinem brus.

ŽIVIM svoj život
i nosim na svojim leđima svoj teret.

Jovana Baćanović

Rođena pre 25 godina u Beogradu. Letnje dete i laFica u horoskopu.

Odrasla i završila osnovnu školu u Kotežu. Završila XIV beogradsku gimnaziju na Vračaru i smatra to najužasnijim periodom života. Jedinica, samim tim vrlo samoživa i asocijalna. Neprilagodljiva i neprilagođena.

Pankerka po nacionalnom i verskom opredeljenju.

Radi dve stvari koje najviše voli. Devet ispita deli je od toga da postane dipl. Molekularni biolog i fiziolog. Druga stvar je pisanje. Piše prozu, a poeziju tek od skoro. U fijoci čuva završen roman kojem će da se vrati kada isfura poeziju.

Jednog dana želi da osnuje pank bend koji će isključivo da svira obrade. :)

IVANA RAŠIĆ - SAJSI MC

AKO NISI ZMAJ, ONDA SI PIČKA

AKO NISI ZMAJ, ONDA SI PIČKA

Dočekalo me svitanje
a toliko sam manjakalno bežala od njega
toliko, da se sada ušuškavam u umoru od klabinga
ovo mi je bilo preko potrebno
ako nisi zmaj, onda si pička
ako ne igras čitavu noć, i ako nisi u kondiciji
onda ne čitaš postmoderniste i treba te ubiti
razularena sam a kao treba da zaspim
jok, neće moći.

Trebalo je da ostanem
nije klabing kao hrana
pa da staneš kada ti je najlepše
ako si zmaj, onda ostaješ
dok se i poslednja pesma ne izjeca
i kada se pregreje oprema
i kada se i dimu smuči koliko ga ima
i kada zidovi budu očarani tobom
e, tek tada možeš da ideš kući
jebeš sve drugo, jer
ako si zmaj - nisi pička
i znaš da živiš.

IAN BROWN, PRE ADIDAS TRENERKE

Slušam Ian Brown-a
i idem pravih leđa kroz Sarajevsku
on je jedini džanki koga mogu da slušam
hodam baš ponosno

vratila mi se vera, ljubav i nada u muziku
konzumerski trošim pesmu GETTING HIGH.

Da li je zbog toplih kostiju
ili željnih kostiju
opet verno slušam muziku
sledeći mesec kupujem Adidas trenerku
taman dok sve njegove solo albume
ne naučim napamet.

IZ KUBANSKOG BARA DIREKTNO NA AUTOBUSKU

Skopsko nebo je indigo najčistiji
LAJM u koktelu me je smekšao
i uopšte ne paničim,
kasnimo na bus za Beograd
kao da gledam film gde se sve to dešava
jurimo i kasnimo a meni je zabavno.

Stižemo i kao da smo mnogo lude
i sve je HAHAHHOHOHHOHHIHIIHII
vozač autobusa kaže da nam karte ne važe.
Ranije, dok sam ispjala koktel
iscepala sam neke delove karata
votka iz kubanskog me je sada sasekla
kao božji nož realnosti
nestaje podnapitost, hvata nas očaj.

Ipak, par minuta kasnije klackamo se u busu
vozač je bio milostiv
a mi smo bile bez valute, bilo koje vrste

klacka nam se i adrenalin
u Skoplju sve je bilo prosečno
osim indigo neba koje guta grad
i mog osećaja za realnost.

Iz kubanskog bara, direktno na autobusku
dok nas stari deo grada
zove da još malo posedimo
i gledamo kaldrmu.

Svaki grad koji krije Instambul, čini mi uslugu
ne zanosim se
samo ne umem da pročitam njegovu poruku
severniji gradovi kao zaliveni čute
istočni i južni šapuću.. šapuću
razumem samo ono: JA HABIBI, JA HAFSA.

PETAK, ALAVOST I BAHATOST - A ŠTA DRUGO?

Iako nisam vikendašica
možda samo tu i tamo
opet, nešto mi je mrsko u petak
da legnem malo ranije, iako bi trebalo
ne mogu...

Potrebna mi je koncentracija za to
kako da meditiram u svojoj prašini
kada pola grada histeriše, opušta se
a ja imam ispit, da ispit
ovako matora i frka mi je
volela bih da sam sada u tom

**petak - noć - vikend - aj
da smo alavi i u bahatom fazonu**
čak mi se i spava ali znam da neću zaspati
jer valjda moje nesvesno je ljubomorno
što štiklice kuckaju i šminka je debela
dok moje telo, iako u pidžami
ne shvata zašto je tako.

Nemirni, nervozni mišići
ali još nervozniji mozak
oči jesu poslušne, ali srce brže kuca
kao usred podneva posle šoljetine kafe.

Leti, na splavu je uvek prohладно
ali klub usred zime, ta vrelina
leči hladne kosti i peče kožu
daje razlog da za trenutak
zavoliš sneg i smrznuto blato
i tu prokletu, odvratnu, zimsku garderobu.

ZLOBNI UMNJACI

Miris zagorelog hleba
dominira dnevnom sobom
trpim zlobne umnjake
ne umem da kažem NE serijama
još samo jedna, još devet
i meni je dan odlepršao kroz monitor.

Ne znam zašto ali
volela bih da sutra padne kiša

znam zašto, jer mi treba izgovor
i panorama za bezvoljnost
ne ide da blenem u plavo i zeleno
i pravim tužne grimase.

Ne uzimam najbolje od leta
kvare mi se dani
kao lubenica koja je u frižideru
duže od tri dana
nema nikoga ko bi je pojeo
nema nikoga da živi te dane
mislim da sam u depresiji
to je tako otrcano i šablonski.

Guta me vreme
kao kapitalizam male preduzetnike
prosto sam ni za šta
zlobni umnjaci, izgovor da ne radim ništa
zlobni umnjaci, serije, ja, čajevi i lupetanje
prolazi leto i to prolazi vrlo posno
a u meni je manjak krvi.

FOTOGRAFIJE SPORO GORE

Fotografije sporo gore
spaljujem ih u kupatilu i osećam
blagi strah kad se vatra razbukta
ritualno spaljivanje fotografija u kupatilu
pročišćenje na više nivoa
uništavanje puteva koji vode u sećanja
uništavanje medijuma.

Fotografije sporo gore
zato što čekaju opoziv od zaborava
poslednje kajanje možda ih spasi
svi se mi na svoj način borimo da preživimo
i svi zagarantovano gubimo.

Fotografije sporo gore
i nikad lepo do kraja
zato mi treba dupla doza vatre
izgaranje sebe, česta je potreba.

HISTERIKS

Histerični veter vratio se lud od osvete
osvetoljubivo, jako kopile
jebaće nam svima kevu
zbog prevrtljive, vanbračne
dva puta razvedene, stare 80 godina
gorde i kemp pesme
svaka njena strofa ga boli
i on je ljut i zato jebaće nam svima kevu
dok mu ona ne otpeva poslednji put
najteži put, pred raskid.

KANCELARIJA NA KRAJU HODNIKA

Vidim kišu iako u stvari ne pada
hemijsku olovku u boji sam tokom 80-tih
vrlo brižljivo čuvala, volela i negovala
da što duže traje.

Sada posle 2000-te i tirkizna nije što je bila
podvlačim moju skriptu iz EU
to je ono što razdvaja detinjstvo
i moje skoro 30-te.

Osećam kišu, iako u stvari ne pada
vlažno je u vazduhu a kosa mi je suva
teže sklapam oči, jer sada za to nije vreme
kancelarija na kraju hodnika
i svi despoti da me puste na miru
bez ranih ustajanja, buđenja i bez alarma.

Mala autonomija
i svi tirani da zaborave na mene
u maloj kancelariji na dnu hodnika
račun je tekući i uvek je tačan
strah od materijalnog i nestanka istog
je stigao do minimuma
samo ne talasati ni spolja ni unutra.

TO JE SAMO BOL

Spuštam bose noge na debeo tepih
to je samo bol, fizička bol
otupljenje nikada nije do kraja
nije iskreno kao bol
otupljenje je lažov.

PAIN KILLER ILI HARD CORE BOL???
Anestezija - plezir nad gadostima
sve podneseš u trenutku
sve je podešeno
zakazan bol
zakazana anestezija.

To je samo bol.

Bose noge mi obožavaju tepih
desna strana glave mi beži od leve
Panadol eekstra me zavodi
ima najlepši osmeh.

URME, KIŠA, PEŠČANIK I DOLAR

Jedem urme
pljušti kiša
ne mogu napolje
patike koje volim su bušne
one koje me žuljaju su OK
ali ih emotivno prezirem
iako su lepotice.

Slušam Peščanik
jedem urme
kiša manje pljušti
ali mi ne završava posao
suši se veš u sobi
već drugi dan
hladan je maj.

Gledam pamučnu košulju koja se suši
fleka iz kluba Dolar nije se skinula
ni kada sam košulju stavila
da se pere na 90 stepeni
i ne treba, fleke iz Dolara
su moje ordenje.

BENSEDNOIDNI ZRAK

Naša ljubav je dosadna
toliko jaka i zavisna
kao harizmatični džanki
glomazna i smotana
kao šifonjer stare i već mrtve zavodnice
i ko će sada da čuva
njenog bensednoidnog, razmaženog lepotana
dok juri s dignutim kroz hodnike
možda mi klinke zavide, ali
ja nosim stare stvari
nemam šta da ti zamerim
imaš ti meni,
gledaš špijunski
dok ja špijuniram.

Prvo orgazam pa onda plakanje
to je taj nepogrešivi raspored
i kada pobacaš te mrtve leptire u đubre
ništa ti ne ostaje osim savesti
a i čitav grad je već video
prvo prevara, pa onda bolovi
plakanje i gladno buđenje.

HOPERSKA KEVA

U tim sobama je treštao hip hop
retko neka druga vrsta muzike
znaš i da je to trajalo jako dugo
jer mame znaju tekstove napamet
i imaju jaku želju da krišom
skrate i suze pantalone
a majice iskoriste kao krpe za prašinu
to je moja mama uradila
sa mojom pankerskom majicom.

U tim sobama, pre kompjutera
treštao je hip hop iz kasetofona
spotovi se nabavljuju teže nego rakete SS20
nije dobra produkcija ali to još niko ne zna
svaka kaseta se čuva i nema premotavanja
predgrađa strpljivo čekaju
vreme je bilo na vašoj strani.

KASNIM NA PROBU

Kasnim na probu
слушаš Moriseja
jedan deo mene, ne brine što kasnim
njemu je teško
meni je teško
i zato sa lakoćom hodam.

Kasnim na probu, ne ubrzavam hod
držim isti tempo od kada sam izašla iz zgrade
ionako se još nisu naštimovali.

Volim Sarajevsku oko 18h
male zanatske radnje
i sve likove što stoje sa još dva ortaka ispred
puše drugu cigaretu za vreme pauze
i dovikuju koleginicama preko puta.

Volim Sarajevsku jer je pomalo oronula
izgleda kao da tu vreme sporije teče
čak i kada je zima, nije loše
nikada ne žurim kroz Sarajevsku
iako stalno kasnim.

NOKTURNO SMIRIVANJE

Sačekala sam da se smiri dan
potom sam čekala da se smiri noć
najzad, smirivala sam dan i noć u sebi
prošlo je 2h noću

i tu negde oko pluća mi treperi
usijala su mi se rebra
i ne znam zašto
mesec se udaljio od zemlje
19-og nije bilo zemljotresa
ne znam kog je profila ovaj vajb
koji me uznemirava.

Smirujem noć u sebi
jer misim da je noć uzrok
uvek mi je ona kriva
ne smem da pomislim na san
odmah me žacne kao hladan vazduh
kroz usijana rebra
ne znam kako se to medicinski zove
napad panike ili aritmija
ali iz nekog nepoznatog razloga
srce krene da mi lupa
traje par sekundi i prestane
neću mu dati neko mistično značenje
pokoriću se medicini
jer ako mozgu priznam tu zaslugu
otići će sve u kurac
ne mogu da se utopim u blaženstvo proseka
toliko će sve da štrči, isijava i šljašti
nestaće lepota undergrounda
i dvostrukih agentskih smicalica
anderkaver mi je pružio
toliko blaženih informacija.

SNOW GLAMUR, A JA KAO DA JE LEDENO

Pada glamurozni sneg
shik je koliko je hladno
totalno je shik
pevušim orijent melodiju
koju sam sama smislila
i izgledam kao dečačić koji završava osnovnu
izgledam androgeno dok pada fensi sneg
kao da je neko izručio kofetinu punu šljokica.

Snow glamour, a ja kao da je ledeno
grbavim se, zaklonila sam lice
tipovi su takvi šmekeri,
takav šmeker ja nikada neću biti
oni, samo u treshi, bez rukavica
puše onako ponosno
i baš dok prolazi neka devojka
oni je pogledaju u oči, zatim povuku dim
u trenutku kada im se
ramena dodirnu, ispuste dim
koliko je to kul.

IZ SRCA

Ovo je iz srca
čupam te iz istog
čistim pod, umazan od krvi i mesa
zavijam te u peškir i bacam u kantu
ovo je iz srca.

Sada maska može
da mi se primi na lice
bez neželjenih efekata.

KENET WHITE

Iritira me pisac čiju knjigu trenutno čitam
ne prekidam čitanje knjige i nastavljam,
čitam i čekam da prestane da patetiše
kosmopolita je, poeta i ima bizarre prijatelje
piše da radi i po 12 sati dnevno u ateljeu.
Koga za to boli kurac?

Ja bih 12 sati jedino mogla da radim neki SPA
to jest da mi rade neki SPA
evo sada hvali sebe i to me podseća na
Crnogorca sa faksa koji je sada neki političar
tamo dole u PM-CG
to je taj isti tip ličnosti
ah, mica naša, sada je požrtvovan
mislim, dostigao je vrhunac humanosti u sebi
ne može dalje.

Pisac je u pravom smislu te reči
ne sviđaju mi se njegovi prenatrpani opisi
piše kako se šeta nekom nedođijom po Provansi
i kako je baš on video neku retku životinju
i svakakve druge blagodeti
jeeeste, i čim te je videla poklonila ti se..

Ma, lažeš bre đubre matoro

sediš u toj kamenoj kući sa ružnom ženom
i piješ skupo vino pa haluciniraš
džabe ti što si se kao izolovao da pišeš
knjiga ti je bre žasu.

Kakva budala!
Nervira me!!

Ipak nastavljam da čitam
sa perverznom upornošću
koja mi se javlja još
samo kad gledam Gossip girl
a Geopoetika ga izdala
i kao on je tvorac tog imena
e, dovoljno od njega
ne mora ništa više.

OSIONA VS. MAGIJA

Promašuješ termine kod polubogova
prijaš se sa onim priglupim osetljivcima
zato te i bole laktovi
znaš kako vazduh utiče na nas.

Mešoviti brak
mešaš se sa onima
koji imaju vrtoglavice i suženo nebo
ne vide nebo dole, samo gore
lože se putem hormona.. bljak
mole se nižim službenicima
zovu ih bogovima

priželjkuju halucinacije putem sintetike
pa kasnije kada se kao crvi skidaju sa droge
dobiju instant želju da obljube niže službenike
celim bićem i to se kod njih zove vera, forma - religija
nemaju moći, razboljevaju se i umiru.

Magija: Opet silaziš na zemlju?

Osiona: Želim to!

Magija: On... on je.. smrt..

Osiona: Zavidim mu.

PODOČNJACI

Plačem i mislim da mi se smanjuju podočnjaci
ogledam se i dolazim do naučnog otkrića,
podočnjaci su u stvari nagomilane suze
i imaju ih svi matorci jer nemaju vremena da plaču
zato ču ja da briznem u plač, dva puta na dan
umesto da stavljam
krastavce, žalfiji i kamilicu na lice.

SKUPE CIGARETE

Jedva čekam duga, letnja jutra
i da mi kosa miriše na dim skupih cigareta
onih večeri kada ne izađem u grad
neka se niko dobro ne provede
i ona jutra koja dočekam kod crkve Svetog Marka
neka se proglose za dane svete Sajsi MC

znam da imam poslednje
trzaje zakasnelog puberteta.

Ispod Taša sirene puše skupe cigarete
i hoće da mi ukradu dečka
već su mi ukrale drugaricu,
jedini lek je da nosim
udarac u srce, tri puta za sreću
i svima da kažem „De si!“ umesto „Ćaooooo!“
to ih izluđuje.

Negde pred ponoć je luda žurka
u podrumu na Slaviji
tako piše na plakatu
prolazim redovno kroz taj prolaz
sirene mi zavide
ja ne plivam kroz vreme i blato
ja mazim nogama beton.

CIMET DO TOKIJA

Unosim zabranjene količine
cimeta u sebe i citiram
a koga drugog nego sebe
kafa se razliva po rubu razuma
i to će večeras biti suprotno svemu
što će se desiti mojim snovima, večeras
nemam čime da se uzombiram
jer sam bromazepame
trijumfalno bacila kroz prozor
rizikujući da u dvoboju

sa Zvončicom, onom Petrovom
ne polomim nokte.

Pobedila sam u otimanju lekića
i sprečila je da proguta
polovine kojih je bilo mnogo
koliko i poštenih muževa u svetu,
Zvončica je moj imaginarni prijatelj
tokom godina se mnogo ofucala
ne može više da leti
zato se leči bendžosima
dode kod mene ponekad
dam joj zabranjene količine cimeta
a ona mi krade lekove.

Ponekad je pustim
a ponekad sam, kao sada nadrndana
pa se pobijem sa njom onako kafanski
posle se onako kafanski izljubimo i nikom ništa
osim što smo obe matore
a Petar Pan je čao – zdravo, znači i on je prso
mladi kažu trso.

LJUŠTURO, TAKO TI BOGA, NASTUPI

Moj ego
Moj podivljali ego i moja iscrpljena psiha
Traže primirje
Ne ponašaju se kao da traže prekid vatre
Ali znam ja da se mole za to
Za kaznu biće zaključani u svojoj sobi

Ako treba i mesecima

Šetaću ljušturu po ulicama
Pričaću ljušturom na sebi i u sebi
I biće to lako, kao neki talk show
Jedva čekam
Biće sveže, opstiomistično i tako opuštajuće
Ono kao većinski, prihvatljivo

Neću se osećati čudno
I napeto u površnom razgovoru
Ja moram da se iskuliram
Od svih bombi koje mi moj
Depresivni, usamljeni, pesimistični
Na dnu duše crn, kao turske kafe talog
Prikeđuje svaki dan

Drama princeza u meni
Mora biti učutkana i poslata u nedođiju
Ajde pali, ne moraš
Da se javiš kad stigneš, imam ljušturu
To mi je novi anderkaver
Lako se lomi, ali ja znam da čuvam
Pažljivo, dugo i predano negujem

To se vidi na staroj
Ali dobrodržećoj koži mojih starih patika
Sve one nisu umrle nasilnom smrću
Sve još uvek žive u lepoj, udobnoj starosti
Pa princezo nemoj misliti
Da će tvoje usluge biti tražene
Ljušturu izgubiti neću
Živeću na površini lakog vazduha

Psiho! Odstupi!
Ego! Zaveži!

NAŠ SOLITER

Naša bivša veza je mirisala
Na stari vетар
Onaj vетар što šiba jug Beograda
Razara Skojevsko najače
I Julino Brdo ne štedi

Počela je u soliteru
U tužnom kraju grada
A završila je
Ne zbog njega, ne zbog poruke
Pogleda ili želje
Već zbog lošeg tajminga

Nisi ti kriv, nisam ja kriva
Već miris starog vетра sa juga
Naš soliter se čak i ne seća nas
Krv nikada nije kapala
I suza nije bila osvetnička
Samo se lupalo vratima

A voleo si me
Pa mi nije bila potrebna zaštita
Tada, još uvek ne

ZAJEB

Znači, zajebala si stvari, preko noći u stvari
A kišica u januaru donosi samo uzaludne nade
Jer preko reda se ne može
Osim u domovima zdravlja, srpskim i bosanskim
Nešto kao kada želiš da ti učiteljica polomi noge
Jer ti jednostavno želiš mir, pa neka svi nestanu
Jer ne možeš da hodaš ulicom dok gledaju u tebe
Teško pjanstvo a ne podnosiš alkohol
U stvari ne podnosiš nikoga i ništa

Nula od čoveka
Nula od hrabrog dizelaša
Nula od žene
Nula od pesnika
Pičke, sve same sise

ŽURKA PRED NOVAKA

Spremam se za žurku i već trokiram
Stavljam Loreal lip shine
To mi pomaže da koketiram
I sad kad se maskiram sve ču da isfoliram
Imam bolove u plućima
Imam jeftinu majicu
Umorna sam
Ali se ipak montiram
I dobro glumim zlu snajku
Žurka pred novaka
Nikom neće biti dobro

Kad sutradan budu išli na sarme kod babe
A to što neće raditi prodavnice
I što nema hleb da se kupi, to nema veze

CRNO VINO, NEMOJ

Nemoj da nosiš crno večeras
Ostaće fleke
Pa kad se vratiš kući
Možda ih on vidi
Ne stavljaj karmin
Jer će se razmazati
A nakit? Ni slučajno
To su najčešći dokazi
I nemoj da si glupa
Sve se na kraju sazna
Ajde uživaj dok možeš
Na kraju čes plakati
Mislim, od suza nikad
Ne ostaju fleke na odeći
Samo na duši
A to samo iskusni jebači vide!
Ajde, čeka te taxi
I nemoj da nosiš ništa sa sobom
Ne ideš u goste
Ideš u zaborav

ELEKTRO PRISMOTRA INTERNET PRISILA

Bez ikakvog štita
Ulećem u dvoboj
Jer jebe mi se
Da li će da izgubim ponos
Kad stigneš do tačke kada ti je baš svejedno
Ta faza se zove psiho - patija, bratija
Realnost za tebe ne pita
A tebi se baš jebe
Jer bog te više voli znaj
A ne obične vernike
Poslušnost i pokoravanje
Kod nje izaziva bes
Imaš političke okove
I društvene inhibicije
Zvono, malo zvonce
Samo ga ne čuješ
Krv iz vrata lije
A pitaš se odakle je
Tvoja je, nije za piće
Već za zidove, fasade
I večernje dnevnike
Umnoži svoje strahove
Pojačaj protok
Izoštri uši, fokusiraj zenice
Sve će biti kao pre
Nemoj da brineš
Politički automat se u nama uključuje

TV i komjuter
Povraćaj pa liži me

TV spasi me
Net voli me
Ulica ne znaš me više
Vizuelno hrani me
Bog je kabl
Veži me i jako steži me
www.osecanja.net
Ex.Yu prostori
Suženi prozori
Razbijene glave
I opnasti hodnici
Napukle kosti i puterasti mozgovi
Vrlo skupa šminka
Klasne podudarnosti
Izlazim u grad sa očajnom radosti
Pravim Belića za Srešku
Čekamo zimske gadosti

NIŠTA LAKŠE

Imala si sreću
Zato što su ulice na Vračaru
Uglavnom jednosmerne
Manje svetla, manje nezgoda
Otvori oči
Mobilni zrači anđeoski
Ako se okreneš odvezaće ti se pertla
I nestaješ
A dolazi tuđa sreća
Nosi štikle
Laži jesen

Voli Vračar
Nista lakše, nego tako
Zajebi nekog
Cmizdri posle jer nisi htela
Odrasti
Opet laži jesen
Polomi štiklu
Spiskaj pare
Jebi ga

NJEGOVA DEVOJKA

Samoproklamovani beogradski jebač
Je kod mene odigrao jednominutnu epizodu
Nego, ja nisam zlobna pa čutim
I stidim se i za njega
Obećavajuće udvaranje
Pa opet nisam mogla da ga zamislim
On, jednostavno nema, on nema, on nema ali ja imam!!!
Na šta li su padale sve te glupačice?
Sigurno na iživljavanje, ah taj podlac, iživljavaš se, znam
Drage moje on se loži na sebe
Ne, na vas i loži se na mene
I dok vas gistro jebe, on jebe sam sebe
Mučenik, nedostojan ljubavi, neznašica
Mirišem na cimet danas to ga izluđuje
Nego, ja nisam zlobna pa čutim
A zašto je on širio one laži?
Pa zato što je moćan,
čovek od poverenja, čovek skromnih želja
Čuva reputaciju, čuva sebe od mene

Kao da sam ja molila za ponižavanje
A ne on, meni je samo bilo žao
A šepuri se sa svojom devojkom
Jadnica ne zna da ugao S.M i Njegoševe
Nikad neće biti žalosnji
Plači beogradski jebaču
Jer na tom uglu spasiću joj život
Plači beogradski šmekeru
Jer poruke stižu brže nego ikad

SKUPE SIRENE

Osećam se kao slomljena veza
Ona raspukla po šavu
Pa krpljena
Od one što svi beže
Mala, besvesna koja ne može
Da prestane da drhti
To mi стоји umesto srca
To mi je centar duše
Opet kasnim da vratim knjige
Ne mogu da se skoncentrišem
Više sam navijač nego pesnik
Zato što bežim u gomilu
Prija mi psihologija mase
Jer se manje vidim
Moja estetika je razorna
Uzimam otrov pa protivotrov
Malo se prljam pa antibiotike
Gudiranje je za normalne
Gudra za bolje sutra

Bolji život, ex pa vutra
Odjekuje mi u glavi
Čim se spusti na jastuk
Sad je mirna šetnja po Tašu
Iza mene, vrlo daleko
I one sirene što mirišu
Na skupe cigarete mi nikad
Nisu bile drugarice

Niš

Baš za to jutro
Noć je ostavila
Izgorele usne

Ljubila sam se
Sa mikrofonom
I reči su se lepile
Za pod od težine
A vazduh je bio roze,
Latentno lak

Stihovi kao sluzavi puževi
Vukli su se dole
Dok su ih security
Gađali praćkama
Ja sam se ljubila
Sa mikrofonom
Elektronska ljubav
Ostavila mi je
Izgorele usne

Kako divno bole

Stihovi su se naljutili
Jer nema kreativne gravitacije
Bacila sam ih u fancy prostor
Smetali su,
Moj mikrofon i ja
Izgorele usne
Od liričkog usijanja
I neizbalansirano plavog

PREDOPRAŠTANJE

Dugo sam razmišljala
Da, vrlo dugo
Ceo jedan drkadžijski set
Vijuge su mi se vrtele
Kao ploče
I skapirala sam

Rime, bitovi, drumovi
Su prolazili
Sedim za šankom i tiho kažem „Ćao..“
I njima i svima
Iste reči jer su moje
Ne mogu da menjam boje
Pun klub
Do ludila brz
Ja i pored ove buke
Čujem urlike
Samo me skucaju

Biće težak put do kuće
Smrzotine ostavljaju posledice
Buljim u vreme
I u zeleni kačket
Preko puta mene

A bit ide na bit
Platiću ti make me
Platiću majke mi
Pun klub znači
Zadimljen klub
Zadimljen klub, znači da si ti tu
I taj tvoj bejbi look
Mrzim ga
E tako, tim bitom
I tim rewindom me gađaj

SM -24

Na tom crnom
Kožnom kauču
Najlepše se
Spavalо, ljubilo,
Varalo, pisalo
Blejalo, zaljubljivalо,
Odljubljivalо, mrzelo,
Psovalо, sanjalo, skakalo

Na tom crnom kožnom kauču...

WWW.PODOCNJACINEODKLABINGA.COM

Osećaj žuljanja je moj osećaj neuklopljenosti
I nepripadanja
To nikad neće postati navika
Jer nada je obična plavuša
Rent - a - ekipa ima rok trajanja
Za razliku od usamljenosti
Koja je suvo zlato
Večni aksesoris

www.podocnjacineodklabinga.com

Kad mi se polomi nokat ja znam zašto je to
Ali ne znam da li sam se dovoljno jasno izrazila
Kada kažem

OSEĆAJ ŽULJANJA JE MOJ OSEĆAJ NEUKLOPLJENOSTI I NEPRIPADANJA

On je konstantan, kao glupost kod boga
Kao bahatost kod vila
Kao moj osećaj žuljanja i nemira
Gde god da je slagalica nedovršena
ja sam pogrešan delić
A, drugog delića nema
Neuklopljenost sama po sebi
Žulja me.. boli me a opet moja je
I da nestane, što je nemoguće
Ali da mi milostiva gospođa to iščupa iz duše
Pogubila bi se, šetnja moja ne bi bila šetnja
Već bleja sa najboljim ortakinjama uz kikot
Ispijanje čaja bi nestalo
Došlo bi kafenisanje, strašno ogovaranje
Spletkarenje na nemoralnom nivou
Moj mozak bi se možda regenerisao i odmorio
Ništa me ne bi žuljalo

Ivana Rašić

Rašić Ivana aka Sajsi MC je rođena 12.10.1981. godine u Beogradu, živila je u Nevesinjskoj pored Kalenić pijace i zbog toga u sebi nosi klicu izvrsne domaćice, ali i pored svog preurbanog okruženja ne uspeva da se dokaže.

Poeziju je počela da piše kao matora, jer ionako mladi ljudi pišu najgoru poeziju, mnogo su arogantni i puni sebe. Ivana je pre svega poštena žena i siromašna kučka i gde god može ona potencira ovu definiciju sebe, koja je nastala kada je shvatila koliko je ljubav precenjena.

Poezija je spala na najniže grane i zato je Ivana odlučila zbog svog ego tripa, da se bavi muzikom, jer se samo tako mogu čuti njeni stihovi, to se pokazalo zamorno u slučaju benda tako da se sada samo sa didžejevima druži, repuje, zamahuje rukama, udara vazduh, puca u prazno, ima kurac, lep i prav, ima muda dlakava i oštra.

Posećuje tri sveta kurca: Kafane, Klubove i Kafiće.

Ima sestru, ima pesme, nema kola, ide u šetnje, ima nebo ima zemlju, ima problema sa štitnom žlezdom, ali nije frka tu je dečko da je štiti, ima i terapiju letroksom i to doživotno.

**IVAN TOMIĆ - MISTER
PESME O ČEŠANJU DUPETA**

SNEŠKO BELIĆ ČAČKA NOS

Sneško Belić čačka nos.
Deca se smeju
i gađaju ga zapišanim grudvama,
Grudvama žutim ooo!
Sneško Belić čačka nos.
Deca se smeju,
deca se upišavaju od smeha.

STIDNA VAŠKA DA SAM...

Stidna vaška da sam
da te svrbim malo,
il' krmeljak u tvom oku
najlepšem na svetu.
Možda bi ti onda
do mene i stalo,
kol'ko i do zrelog
čira na dupetu.

Da sam zanoktica
na tvome maliću.
O, možda bi više
pažnje poklonila,
tvog staranja mome
tako željnom biću.
Ne bi prema meni
ravnodušna bila.

Hej, uložak da sam

prepun tvoje krvi,
il' maramica
puna tvojih slina,
mitiser sakriven
u tvojoj obrvi,
il' sluz što na gaće
iscedi vagina.

Bilo šta da jesam
ljigavo i sitno
bolje je neg' ništa
što sam sada tebi.
Da ti budem nešto
jako mi je bitno
pa slobodno češi,
kopaj, cedi, grebi!

ŽAL ZA MLADOS

Nad rascvetalom livadicom letuckao je pun kurac šarenih leptirića.

Nasmejano sunce se ogledalo u žuboravom izvoru, što je, kao iz pičke, pljuštao iz pukotine jednog velikog belog kamena, na koji su sletali razigrani vaginini konjici, da se napiju svežih kapljica raspršene duge.

Sve se radovalo novom danu.

Cvrkutave ptičkice su se nadjejavale svojim milozvučnim i zvonkim izlivima zadovoljstva, koja su naša zaljubljena i

zahvalna srca uznosila do nesagledivih, plavih kupola, u
pizdu materinu visokog jutarnjeg neba.

O, kako je do jaja bilo biti živ, voleti, disati, pevati,
jednog ovako jebačkog jutra!

O, nedojebana Majko Prirodo, o pičkini dimovi oblaka, o
izdrkana moja mladosti što mi tako brzo u kurac krasni
odlaziš - Oooo...!

PESMA O ČEŠANJU DUPETA

(Pesma čitana na manifestaciji
organizovanoj u čast DANA POEZIJE)

Au, što me svrbi dupe
da ga češem moram nužno.
Sve oko oko rupe,
psrtićima plešem kružno!

Grebem, grebem oko čmara,
zamršene kidam dlake.
Svaki prst mi zaudara
na ostatke suve kake!

Dok se tako kopam, drapam,
i dok puca šulj do šulja,
čini mi se ču da skapam
koliko me svrbi bulja!

Ako uz to i povredim

noktom kakav zreo čir,
od bola se uneredim
dok gnoj pršti ko krem-sir!

Uzmuva se u toj kaši
sve što mrda i što mili,
jata muva, stidne vaši,
streptokoke i bacili!

Oljušti se i ozledi
svaka krasta i sve kore,
istisne se i iscedi
mitiser iz svake pore!

Ne pomaže ladna kupka
ni mast što se utrljava.
Kopa ruka oko šupka
ko da govno iskopava!

Ipak mislim da tu nije
stvar u štroki ili vlazi,
psiha pravi uzrok krije
češanja na nervnoj bazi.

Možda usred dokolice,
kad se teške misli skupe,
neko gricka zanoktice
a ja eto češem dupe.

A možda i prosto tako,
umesto na kanal suzni,
u životu sranje svako
ide mi na živac guzni!

EH ŠTO NISAM BOMBA!

(Pesma čitana na manifestaciji
POEIJOM PROTIV BOMBI)

Eh, što nisam bomba da puknem gde treba,
da me neko, recimo, stavi u Skupštinu;
joj kako bi govna letela do neba,
sva skupa u pizdu lepu materinu!

Do temelja gnezdo lopovsko da srušim,
da svinjama masnim jebem milu mamu;
u nirvanu njinu kada se obrušim
ko ogroman kamen u septičku jamu!

Il' u tortu neko da me začeprka,
za rođendan firme što je tajkun seče,
da razbucam bandu spremnu da pokrka
sve što za vek radni s mukom neko steče!

Neka me postave iza ogledala
pred kojim se predsednik divi liku svom,
pa kada svoj odraz poljubi budala
poljubac mu vratim žestok kao grom!

Il' podmladak kad se neke stranke skupi,
pokojnog lidera da prežvaće reči,
usred seretanja čekićem ih lupi
strašni sud što trajno od gluposti leči!

Pod guzicu svaku sraslu sa foteljom,
u Vladi il' firmi kupljenoj za siću,
nek' me montiraju sa najlepšom željom

da ugode mome eksplozivnom biću!

Daću sve od sebe da raspršim iste
do granica samih poznatog svemira,
od najtežih sranja bombe bolje čiste
neg' hiljadu rolni toalet papira!

Nije mir kad puška il' bomba ne puca,
mir je tek kad satreš u prah parazite,
i za sva vremena poskidaš sa kurca
sve te naše krvi nesite elite!

Eh, što nisam bomba da puknem gde treba,
da me neko, recimo, stavi u Skupštinu;
joj kako bi govna letela do neba,
sva skupa u pizdu lepu materinu!

PITANJE

Sanjao sam oogroman kurac
u sobi bez prozora i vrata.
Usamljen kurac u praznoj sobi
veliki kao palata.
Pitanje jedno u snu mi onda
razum stavi na tešku probu:
kako je kurca mu toliki kurac
stao u tako malu sobu?

SVE SE VRTI OKO KURCA

Svet je ovaj ladno govno
bez pameti i bez srca
ludo carstvo bajoslovno,
što se vrti oko kurca.

Dosadna se vuče trka
od rođenja pa do smrti,
neko jebe neko drka
sve se oko kurca vrti.

Smenjuju se ista sranja
pa ko može nek izdrži.
Svak poneku sreću sanja
al' sve oko kurca kruži.

Slobodni smo poput ptica,
svako svoje lance bira.
Želja naših planetica
oko kurca orbitira.

Rastemo ko divlja trava
bledunjavi povijeni,
oborenih praznih glava
u kurčevoj teškoj seni.

Glavinjamo tamo-amo
tragajuć za malo čuda
al' zabluda to je samo
jer kurac je isti svuda.

Jebava nas ko god želi,

trpila nam svako glođe.
Hteli mi to il ne hteli
u kurcu nam život prođe.

Kad saberu i pomnože,
plati ovde onde plati,
svako od nas sebe može
za go kurac da uhvati.

Tek što ti se javne nada
da sve može dobro biti,
s neke strane iznenada
sudba kurac uvali ti.

Dajemo se koječemu
zapenjeni ludi strasni,
život ovaj sve u svemu
nije ni za kurac krasni.

EVO NAMA OPET IDE GODINICA NOVA

(Pesma recitovana na prednovogodišnjoj
književnoj večeri)

Evo nama opet ide godinica nova
doneće nam isti kurac ko i ova stara,
kamate na bedu i sranja do krova,
mnogo novih dugova i nimalo para.

Na vlasti će ista govna i u novo leto uči,
iste svinje toviće se u staroj Skupštini.

Radnike će gladne pravde policija ista tući,
isti narod trpeće u istoj tišini.

Na zakone stare dodaće se novi,
i nad njima opet biće isti ljudi.
Sudiće nam iste sudiije-lopovi,
isti oni što im nema ko da sudi.

Plaćaćemo rate, dizati kredite,
bankama na dušu davati tapiju,
kao i do sada puštati bandite
da nam kroje kapu i krv da nam piju.

Lečiće nas lekari kao preko kurca,
malo ko će moći za lek da zaradi,
isto će se umirati od raka i srca,
ali mnogo više od studi i gladi.

Dobićemo nove grandove zvezdice,
nove demokratske afere i drame,
sraće o Evropi iste sveznalice,
uvek sveže vesti stizaće sa farme.

Gutaćemo rado američka govna,
našim je i ruskim hranljivost opala,
sezona i dalje biće stalno lovna
na onog odavno mrtvog generala.

Kol'ko nepismenih - tol'ko bestselera,
što je veća glupost to se skuplje proda,
reditelji, manekenke, žene fudbalera,
pisače i dalje na radost naroda.

Marširaće pederi, divljat huligani,
oko svetog evra klaće se vladike,
država će opet da hrani i brani
„kontroverzne biznismene“ i slične bednike.

Svet će ko i do sad, al' od sad sve brže
da se skotrljava niz strelu napretka,
trešće se sve jače temelji što drže
vavilonsku kulu svetskoga poretnika.

Godina je uvek ona ista stara,
Deda Mraz nam kinesku robu uvaljuje,
odozgore isti gazi i šamara,
odozdole isti ujeda i pljuje!

Dođe mi da jelku okitim govnima,
kad otkuca ponoć nazdravim svom kurcu,
da nekoga obradujem takvim poklonima
kao što je besplatan carski rez na srcu!

Želim čovečanstvu kometu u čelo,
sveopšti cunami ili nešto slično,
i neka tišina održi opelo
svakome i svemu pa i meni lično.

Dosta smo se vala igrali praznika:
vatrometa, zdravica i ostalih sranja,
dosta lažnih osmeha i šarenih slika,
dosta režiranog u mozak jebanja!

Svet je lјuska puža davno odapelog,
što ehom poslednjeg prdeža vibrira,
a nama se čini uma izlapelog,

da buduća neka muzika nam svira.

Sve će manje moći ja nekog da tucam,
ali će i dalje svako da me jebe,
Deda Mraze donesi mi pištolj da upucam
prvo dragog boga pa onda i sebe!

USRANI HAIKU

Govno u podne.
Muva govnara blista
na letnjem suncu.

VERNIK ŽENSKOG SRCA

Žensko srce ima kupole
ko bože me prosti hram Svetog Save,
pa zvona njegova zvone li zvone
u ludom zvoniku moje glave.

Svi moji golubi tamo se jate,
sve moje ose tamo se roje,
svi moji damari sve otkucaje
njegove svojim prskanjem broje.

A njega pička boli za mene,
ko zna za koga dalekog kuca,
sluti li možda da tuđe sam vere
jer mi se diže minaret kurca?

Tripuje li da sam bezbožnik
nedostojan njegove slave,
jer mu se ne klanjam nego ka nebu
obadve svoje podižem glave?

Jer mu ne skidam bajate zvezde
i ne posvećujem pičkaste ode,
već mu se nudim ko tvrda igla
koja sasvim konkretno bode.

Draži su mu lažni vernici
i njini dvolični jadni prinosi,
od onog koji iskreno svrbi
ko stidna vaška u stidnoj kosi.

Blagonaklono gleda na crve
što mu balave oko kolena,
a jebe mu se za raketu
što mu prieđuje vatromet vena.

Ali na kraju... ma боли me sveća
upaljena pred njegovom slikom,
čudni su putevi ženskoga srca -
ovaj se kurac ne klanja nikom!

ВИДОВДАН ЈЕ...

(Песма читана на видовданском причешћу)

Видовдан је плате ниоткуда,
немам динар а ни жуте банке,
жали боже узалудна труда,
о јебем ти све по списку странке!

Видовдан је а они по старом,
опет исту причају нам бајку,
црквеним се куну календаром,
јебем ли им ја лоповску мајку!

Видовдан је и док химна свира
по тепиху црвеноме мину,
измеђ гарде двоструког шпалира,
јебем ли ти ја такву Скупштину!

Видовдан је, сви се као крсте,
издају се за кротке и верне,
а у кесе завлаче нам прсте,
јебем ли им душе лицемерне!

Видовдан је, а радник још грца,
гладне правде полиција бије,
на немоћне лако је дизат курса,
јебем ли ти закон и судије!

Видовдан је, председник се смешка,
смешкају се премијер и влада,
док нас беда затрпава тешка,
јебем ли их усред Београда!

Видовдан је, тајкун цркву диже,
владика му освештава исту,
врагу дупе за дукате лиже,
јебем ли га у савест нечишту!

Видовдан је, исти су на власти,
од Књижевног клуба до државе,
још се нису наждерали масти,
јебем ли их у уста алаве!

Видовдан је, општина нам зида
крст над градом покојним званично,
прече бόљке не мисли да вида,
јебем њино србовање дично!

Видовдан је а они се хвале
успесима на свакоме плану,
као да смо слепи и будале,
јебем ли им ја лажљиву нану!

Видовдан је продају нам срања,
и вакцине за грип тобож свињски,
евро дивља а плата све мања,
све им редом јебем изистински!

Видовдан је, а Србија смрди,
свако говно имунитет има,
мала тиква а свак у њу прди,
јебем матер смрдљиву им свима!

Видовдан је, дотуци нас боже,
све нас предај своме оштром мачу,

јер више се овако не може-
сви нас јебу, очи нам искачу!

FLASHDANCE

Na rolerima
Ko brza droga
Devojčica dugonoga
Sevnu u valu
Linije zgodne
Sisicama
Kroz popodne

AVIONE STERAM TI GA MAJCI

(Pesma čitana na skupu organizovanom
povodom godišnjice bombardovanja Srbije)

Avione steram ti ga majci
Što mi bombe na tintaru baci?

Jesam li te nešto uvredio
il' si 'nako ti nadrkan bio?

Neko sranje čašu ti prelilo
il' na levo ustao si krilo?

Pa rešio da istrešeš muda
tu gde beše moja glava luda.

Ne znam šta te odjednom spopalo
ali ipak 'ajd oladi malo.

Jebao te ko te napravio
što si mene po ludari bio?

Ima tolko zasluznijih glava
i svaka je veruj ona prava.

Znam odlično istina je stara
svaka ala sirotinju kara.

Al' jebote imaj muda malo
pa udari tamo gde je salo.

Gde je klika punih novčanika
zaštićenih i dela i lika.

Naši, vaši, isti kurac to je
svinje što se u Skupštini goje.

Pa od besa sa neba nas love
I'll živima podižu krstove.

Meni tvoje bombe ne trebaju
dovoljno mi ovi moji daju.

Poskupljenja, poreze, kamate,
sve mi daju al' ne daju plate.

Šta će meni tvoj projektil pobro
kad od svojih ginem sasvim dobro.

Idi kući, goriva ne troši,
moji će me ubiti drkoši.

Isti đoka da l' njina mafija
l' privatna njina policija.

Greota je da se bomba baca
ne mož' dvaput ubiti mrtvaca.

Ili 'ajde da se udružimo
pa da govna zajedno spržimo.

Tamo tvoja, ovde ova moja,
ista govna, različita boja.

Rokaj Senat, roknuću Skupštinu
obe Vlade satri u prašinu.

Predsednika oba ukokati,
tajkun svaki redom da se krati.

Kompanije što žive od rata
neka stigne zaslužena plata.

Stisnimo se u pesnicu gneva
i udrimo, samo neka seva!

Bacaj bombe brate avione,
Aa' na one što nam duše gone.

Što te šalju da po svetu haraš
sirotinju za njin račun karaš.

Što mi traže da i vazduh platim
i s tobom se za njin račun mlatim.

Eksplodiraj bombo moja draga
neka bagri ne ostane traga.

Onda siđi da se izljubimo
jedan drugom sve da oprostimo.

Da zajedno popijemo pivo,
nazdravimo svemu što je živo.

Jebeš rode ono što je bilo,
dajem ruku a ti daj mi krilo.

Oprosti mi što ti sterah majci,
oprostiću što mi bombu baci.

Na tu moju ukletu tintaru
što je nalik zemljinome šaru.

Okrugla i sva izubijana
puna rana iz bezbroj megdana.

Pa da skupa nešto pojebemo
novo seme, nov svet posejemo.

Bez nacija i bez sličnih trica
čovečanstva jednog neka klica.

Izvije se pod svim tim zvezdama
što odozgo smeđulje se nama.

Kao kurve s praga javne kuće
podjednako blistave i vruće.

I čekaju samo na nas brale
na svoj šupak ponosne budale.

Da nam možda i za džabe daju
od iskona za nas što čuvaju.

Jebao nas ko nas napravio
i ovako lude sastavio.

Pukni bombo nek' nam kuća luda
ode Ocu ponovo u muda.

Da nas opet po svom liku sklepa
ko majmune bez dlake i repa.

Avaj, da smo na grani ostali
možda ne bi sve redom zasrali.

Pukni bombo ti sudijo časni
i nek' ide sve u kurac krasni!...

JEBITE SE!

(Romantičnim pesmama i pesnicima)

Jebite se zvezde,
ni za kurac niste.
Ode nek' vam poju
kilavi pesnici,
Što im mesto kurca
u gaćama gliste,
riškaju po muda
jalovoj smonici.

Jebi se ljubavi,
sa sve bolom svojim,
sa sve kratkovekim
svojim zanosima.
O, nećeš da sliniš
u strofama mojim
niti da kupuješ
lažnim uzdasima.

Jebi se o srce,
ti bubregu ludi,
pumpaj to što pumpaš
i ne traži više.
Meso si i zato,
'ajde meso budi.
Ne očekuj himne
iko da ti piše.

Jebite se ruže,
mirisave drolje,

koje za uzglavlje
dragi uzbra dragoj.
Da pišem o vama
stvarno nemam volje
loll'ko o rascvaloj
pički kakvoj nagoj.

Jebite se i vi
šareni leptiri,
krila orošenih
s nebeskih česama.
dok se mlade pičke
rajski miris širi,
nema za vas mesta
u mojim pesmama.

Jebite se suze,
bele maramice,
jebite se jako
svi vlažni jastuci.
Neka cure samo
romantične pice,
nek' jedino sline
emotivni kurci.

Jebite se, jeb'te
melodije setne,
koje dragoj dragi
svira na gitari,
dok shvati kako će
kitu da joj metne,
kad je serenadom
omekša i zbari.

Jebi se o vino,
mirišljave sveće,
komplimenti dobri
tek za povraćanje.
Poezija to je
kad se dobro meće,
sve ostalo tek je
amatersko sranje.

Jebite se i vi
drugi čitaoci,
to je mnogo lepše
nego da čitate
ono što klepaju
svi ti stihoklepci,
redom šakojebci
ako mene pitate.

O, jebite sva ta
romantična sranja,
bez pičke i kurca
nema pojebzije.
Moj se genij samo
bogu-kurcu klanja,
i boginji-pički
zahvalnice vije.

Mom slobodnom sad se
pridružite glasu.
Kurčevi i pičke
u hor skladan svi,
neka nam se zlobni

muda ponapasu.
O, pevajte samo
i jebite vi!

Kurac neka bude
naš Olimp, a muza
neka bude pička.
Hvala joj i slava!
Poeziju-kurvu
opičite zguza,
da zidove sveta
poruši joj glava.

O, pesnici srca
pesme su vas site
DOHVATITE MUZE
PA IH POJEBITE!

LUTKA

Vrišti lutka bez glave
mama mama mama.
Sirotica nema mamu
na svetu je sama.

Nema glavu nema mamu
smiluj se o dragi bože
- pokidaj joj ruke
i obadve noge!

LJUBAVI TI SI KAO ČIR NA DUPETU

Ljubavi, ti si kao čir na dupetu!
Ne mogu da te ne češem,
jer ne možeš da ne svrbiš.
Niti da sedim na rođenoj bulji,
jer me ko besan šulj oko stolice juriš.
Vezuve mali, nad kojim čučim
i barim govno kao šlogiran Bog,
hajde sazri i pukni, i nosi se s mojih polutki!
Nek tiho stepa se njije okolo šupka mog....
I stidna nek' pase vaš hladan mesečev mir...
Ljubavi, sazri i pukni - kao na dupetu čir!

PUŽ PUŽICU GUZI

Puž pužicu guzi
uz obilje sluzi.
Pa pužica posle kenja
bez bolova i bez trenja.

BALADA O DIVLJEM BILU

(Pedofilozofska rapsodija)

Bio jednom Divlji Bil,
stari kauboj-pedofil.
Širio je strah i blud
ne štedeći ud i trud.

Naticao on je klince
od granice do granice,
od Meksika do Kanade,
od Kanzasa do Nevade.

Ganjao ga zakon ej
preko celih JUESEJ,
al' su mogli mirne duše
svi odreda da mu puše.

Tip je bio namazan,
i uvek je imo plan
dva-tri klinca natakne,
pa daleko umakne.

Šerifi su besneli,
roditelji pretili,
a njega je za sve to
vazda kurac boleo.

Smejao im se u lice
i merkaao nove klince,
ovde-onde, hopa-cupa
- nova guza, nova rupa!

Devojčice i dečake
tu gde piške i gde kake,
bockala je Divljeg Bila
dobra, stara, tvrda žila.

Ali jednog dana, vaj!
Zaskoči ga EFBIAJ,

dok je jednoj s kikicama
igro se sa sikicama.

Pažnja mu je popustila
Il' ga sreća napustila.
Šta je bilo pitaj kurca,
nemoj mene-možda buncam!

Možda ga je kurva mala
pupoljcima začarala.
(Dobro zna se da su ti
Ah-pupoljci čarobni!)

A možda je, da mu mater,
postupio ko amater.
Pa se stvarno, jebi šalu,
zaljubio u tu malu.

Eh, napravi ljubav slepca,
da citiram stihoklepca...
Gde god gleda vidi nju,
a previđa muriju.

A murija prozi vična
i nimalo romantična,
Divljeg Bila bum i tras,
strpala u Alkatraz.

Posle mu je rado dala
da omasti i vešala,
ali mu je, pravo velju,
ispunila zadnju želju.

Želja beše da ne meću
na glavu mu onu vreću,
već gaćice neke tanke
kakve male vragolanke.

Da pošto ga sveg zapahne
zadnjim dahom što udahne
miris njene pičke mlečne
otprati u dvore večne.

Mrštili se, ne mrštili,
želju su mu ispunili,
pa uprkos zločinima
otišo je s anđelima.

Bio jednom Divlji Bil
Stari kauboj-pedofil.
Širio je strah i blud
i dobio za svoj trud.

Priča bledi, vreme leti,
Al' ostaje nauk sveti:
JEBI, ALI ŠIRI OČI
DA TE LJUBAV NE ZASKOČI!

SJEBANA NOVOGODIŠNJA PESMA

Sjebane lutke
za sjebanu decu,
donosi sjebani
Deda Mraz.

Dok pada beli
sjebani sneg
na svet sjebani
i na nas.

Sve je belo,
sve je belo,
sve je sjebano,
sve je veselo.

PESMA GNEVA

Mani pesmu – batinu u šake,
pa postroji narodne prvake.
Uz zid isti kao 45-e,
ako treba, i glave nek lete!

Mnogo su se vala osilili,
misle valjda s nama su svršili.
Šišaju nas kao ovce krotke,
man'te pesmu – i u ruke motke!

Razvucite samo neka puca
da skinemo ovu napast s kurca,
da osete sve te krvopije
kako narod kad je gladan bije!

Ne secite braćo svoje prste,
nego prste u pesnice čvrste,
n pesnice neka dele pravdu
nad onima koji naše kradu!

Nad onima što im vazda treba
i poslednja mrva našeg hleba,
da u svoju nabiju guzicu
nabijte im u zube pesnicu!

Zadnji čas je da se diže buna,
da se čisti zemlja od tajkuna.
Od tajkuna i onih u vlasti,
što su masni od njihove masti!

Diži brate batinu govnjivu,
brani svoju fabriku i njivu,
niko neće to umesto tebe
ne daj više ološu na sebe!

Brani ono što si teško steko,
od gangstera što uvoze mleko,
što uvoze sve što tebi rodi
udri brate, ujedaj i bodi!

Miškoviće, Dinkiće i slične,
otimanju i nepravdi vične
one koje specijalci brane
od narodne srdžbe opravdane!

One što bi trebalo da služe,
samo tebi, meni, nama druže
predsednika, Vladu, poslanike
mafijaške verne podanike!

Udri brale i razbucaj govna,
hvataj čvrsto za rogove ovna.

Od naroda niko jači nije
kad je gladan, još i bolje bije!

Ako čekaš uzeće ti stoka,
i poslednje crno ispod nokta.
Ne krsti se to i nema mere,
pojelo bi i što izasere!

Ne daju ti poštено da radiš,
da zaradiš, a traže da platiš,
sve što gore nekom se nakrivi
porez, prirez, pravo da se živi!

Dokle rode da savijaš glavu,
i podnosiš bratiju alavu?
Nema od tog ni soli ni leba
u prah sve ih ugaziti treba!

Ima Srbi za pesmu vremena,
da skinemo prvo sa ramena
one što nas u zdrav mozak jebu,
zbog kojih smo na vodi i hlebu!

One koji pišaju po nama,
što nemaju ni stida ni srama,
već se vazda diče i ponose
što beščasne zakone donose!

Prekrajaju zakone o radu
da bi mogli legalno da kradu.
Paragrafe okreću i vrte
da bi lakše mogli da nas trte!

Može im se, zašto da ne guze,
one što su navikli da puze.
One što ga primaju bez glasa,
sa nebesa čekajući spasa!

Neće kurcem da mrdne država,
da zaštiti radnicima prava.
Demokratskim pendrekom ih lema,
da bi krađa tekla bez problema!

Eh što nije pesma kamenica,
ili bune oružane klica,
nego samo ventil moga gneva
nejak prdež iz praznoga creva...

Što bar nije čekić nad njivama,
nad lukama i nad fabrikama
da se jako po prstima lupe
oni što bi Srbiju da kupe!

I nek' kupe, zbole me dupe
ako daju posao i platu,
i neka se udave u zlatu!

Zato braćo – svak po jednu motku,
da konačno oteramo stoku,
U tri pizde lepe materine
daleko od naše imovine!

A za pesmu uvek ima dana,
nek' je nama krov, plata i hrana.
Onda može mirno da se peva,
pesma prava, a ne pesma gneva!

KUCKANJE

Jebo kukac kukicu
na opalom listu
kuc kuc kuc kuc
kuckanje
probudilo glistu
na noge je skočila
da traži glistona
ne bi li se navrat-nanos
kucnula i ona.

UTERAM TI

Uteram ti zver u džunglu
neandertalca u Resavsku pećinu
iguanu u termoelektranu
kočić u vodokotlić
truta u košnicu
Aboridžina u katedralu
neboder u stratokumulus
jazavca u krtičnjak
Ivicu u Maricu
Tuborg u bubreg
jadac u kamen-stanac
pijavicu u sijalicu
entelehiju u monadu
grupuleksa u krucifiks
kantar u katastar
glavočiku u vrbopuc
Džemsbonda u oktopusi

katalazitor u džiudžimasu
Ludoja u Ludojebu
Gancija u Jagodinu
stlaktit u čovečiju ribicu
Bluberija u Pokahontas
Keskese u tiruliru
kurčinu u pizdurinu
UTERAM TI!

PESMA - KURAC

Ova pesma je kurac
Svaka pesma je kurac
Ovaj pesnik je kurac
Svaki pesnik je kurac
Sve po spisku je kurac:
Nebo je kurac
Zemlja je kurac
Voda je kurac
Vazduh je kurac
Ljubav je kurac
Mržnja je kurac
Sunce je kurac
Govno je kurac
Ljudi su kurac
Žene su kurac
Bog je kurac
Đavo je kurac
Predsednik je kurac
Bebe su kurac
Seks je kurac

Kurac je kurac
Pička je kurac
Znanje je kurac
Neznanje je kurac
Hrabrost je kurac
I strah je kurac
Sise su kurac
Hleb naš nasušni je kurac
Da nabrajam više
Boli me kurac
Jer sve je kurac
I ti što ovo čitaš si kurac.

VOLELI SE NEKI

Voleli se neki pa se skinuli goli.

I sve im se video - i sise i kurac i pička i dlake i tetovaže i bodlje i celuliti i prostrelne rane i šrafovi na spojevima udova i žigovi i serijski brojevi i fioke i antenski priključci i zakržljala krila rogovi repovi i papci i požarne stepenice i bubuljice i nervni završeci godovi i godine i balkoni i kibernetički implanti i lik Božji i ravni tabani i MADE IN CHINA i GOD SAVE THE YAGODINA i puškarnice i urasli krpelji i meškoljenje osmog putnika pod napukлом kožom trbuha i ljubavni tepih i prostirka za telesnu molitvu i Gog i Magog i 666 i šalteri i blatobrani i graške znoja i pička i kurac i sise... I sve što ljubav iznese na video kad se neki vole pa se skinu goli.

PESMA O ČUVARKUĆI

Tvrd je kurac čuvar kuće,
a ne tamo neka trava.

- Diže se i, u svanuće,
celu kuću obasjava!

Podupirač on je krova,
vertikala srećnog doma.
Bdi nad kućnim morem snova
i štiti od brodoloma.

Bez njega bi i naš zabran
vrla svaka ala gladna.
Al' je kurac i gromobran
i raketa protivgradna.

Oko njega sve se viju
staze kućne, loze plodne.
Na vrhu mu često sviju
gnezdo rode blagorodne.

Uz kurac se, ako treba,
kad zemaljska čama ždere,
može popeti do neba
i pobeći od potere.

Preko njega sa bozima
Naročito opšti žena.
Jer beskrajan domet ima
teleskopska ta antena.

Dok zenit mu teme prži,

A tabane nadir studi,
on ko Atlas krepko drži
na plećima svemir ludi.

Veličina nije važna
kada mu je podvig velik,
ako su mu leđa snažna
i karakter kao čelik.

Ako uvek služi verno
kao stožer kućnih sila,
veliki je neizmerno,
ma kol'ka mu mera bila.

Tvrd je kurac čuvarkuća
i za to mu večna slava,
Diže se i pre svanuća
- VASIONU OBASJAVA!

OKO RUPE

KADA OKO
ISTE RUPE
DVE SE POLE
ISTOG SKUPE
U NARODU
TO SE ONDA
JEDNOSTAVNO
ZOVE DUPE.

LJUBAV NA PRVI OSLUH

Kada sam podrignuo,
ona je prdnula.

U oba srca
uhom je mrdnula -
LJUBAV!

IZA NEVIDLJIVOOG DRVETA SERE NEVIDLJIVI ČOVEK

Iza nevidljivog drveta sere nevidljivi čovek.

Ja koji tuda prolazim ne vidim ga ali se pravim lud.

Verujem da mu je neprijatno iako je nevidljiv, baš kao
što je i meni neprijatno iako ga ne vidim.

Ja znam da iza nevidljivog drveta sere nevidljivi čovek,
on zna da ja to znam, i to je sasvim dovoljno.

Ne znam kako znam, niti kako on to zna, ali mi je
svejedno neprijatno, kao što je prepostavljam i njemu.

DETE BEZ GLAVE

Dovela majka dete bez glave u parkić iza zgrade da se
malo poigra na ljudjaškama, vrteškama, penjalicama i
ostalim glupostima.

Ono se tu ljudjalo, vrtelo, penjalo i glupiralo sa drugom „normalnom“ decom, i sve je izgledalo „normalno“ osim što dete nije imalo glavu, ali ako se izuzme to, sve je bilo kako treba i nikako drugačije.

U sumrak je majka deteta bez glave povela dete bez glave kući na večeru, a ono je od parkića do ulaza u zgradu sve vreme hodalo na rukama, mlataralo nogama po vazduhu, i izvodilo besne gliste sa otvorenim dušnikom koji je zviždalo kao dugme na koncu i čurlikao poput pridavljenе barske droplje, na opšte zgražavanje i padanje u nesvest slučajnih prolaznika i dokonih bakica na klupama i terasama širom novog betonskog naselja.

Dete bez glave je kod kuće večeralo, nije pogledalo crtani, nije opralo zube, i onda otišlo na spavanje. Majka je potom ušla u njegovu sobu i poljubila ga u oba ramena. Dete bez glave je zaspalo. Majka deteta bez glave je oprala sudove, odgledala novu epizodu omiljene serije, istuširala se, oprala zube i napokon otišla na spavanje. Majka deteta bez glave je ubrzo zaspala.

U celom stanu zavladali su mrak i tišina.

A onda je dete bez glave polako otvorilo vrata i kruto, hladnim bosim stopalom stupilo u sobu svoje majke.

DETE PALOG NINDŽE

Moj tata beše nindža, a mama je bila domaćica.

Dok se on okolo nindžao ona je prala, peglala, kuvala ručkove i tako to.

Njegovo nindža-odelo uvek je bilo besprekorno čisto i mirisno, katana i šuriken savršeno izglancani, a obroci koje mu je spremala optimalno energetski izbalansirani.

Tata je voleo mamu i mama je volela tatu. Od tog voljenja nastao sam ja, moja seka, moj bata, papagaj Čipi, i celo jato zlatnih ribica u velikom akvarijumu. Bili smo srećni, siti, voljeni i seksualno neuznemiravani. Rečju, savršena porodica, kao sa reklame za savršenu porodicu.

A onda je tata jednog dana izgubio posao, kada je njegova firma „NINDŽA-PRO DOO“ prodata na tenderu jednom lokalnom moćniku, i sve je krenulo nizbrdo.

Tata se odao alkoholu, propio je svoje nindža-odelo, katanu i šurikene. A mama se prokurvala da bi nas sve skupa održala u životu. Sestra je, čim je dobila prve naznake ženskih atributa, krenula majčinim stopama, brat očevim, papagaj Čipi stopama suvih rebaraca put kuvanog pasulja, a celo jato zlatnih ribica iz velikog akvarijuma njegovim.

Ja tu više nisam imao šta da tražim pa sam skupio ono nekoliko svojih prnja i zauvek otišao od kuće.

Kao dete palog nindže i posrnule domaćice nisam baš imao nekih izgleda za pronalaženje posla u ovom hladnom i surovom svetu. Zato sam počeo da hvatam vinske mušice i da ih zlostavljam između dve cigle. Nije neki posao ali je bolji od ničega. Dve cigle se sporo habaju a vinskih mušica ima koliko hoćeš, a ako ih i nestane, uvek su tu pegave larve zelenortskog mucavca, i jedan zalazak sunca nad ostrvljem u daljini.

THE COLOURS OF NINJA

Crni nindža u podrumu
loži kazan da peče rakiju
od crne crnkinje iz mozambika.

Beli nindža u dečjoj sobi
oblači belu baletsku haljinu
od sapunice
i vrti se u zraku sunca
kao bela čigra.

Crveni nindža u ružičnjaku
imitira ružin grm
i uči da sakriva trnje
ispod crvenih lati svoga kostima.

Plavi nindža na nebu
trpi žutog nindžu
što mu se penje i silazi s leđa
i puno malih belih nindži
u haljinicama od magle.

Smeđi nindža u septičkoj jami
potpuno se utapa u okolinu.

Karirani nindža u škotskoj
ispod kilta ne nosi ništa
osim malog kožnog nindžu,
britkog kao katana.

Roze nindža na teget tufne
u cirkusu
gada šurikenima točak
na kome se okreće mlada matilda,
kći upravnika cirkusa
i afričke kamile.

Zlatni nindža
blista na zlatnom lančiću
kao zlatni krstić
zaskakutan s brežuljka na brežuljak
dojki
jedne zlatokose dame.

Bež nindža nema nikakvih svojstava
baš kao ni boja koja ga odlikuje.

Zeleni nindža vreba u travi
male zelene iz letećih tanjira
i izgleda kao horizontalni šumar.

Bezbojni nindža u meni
konačno odseca glavu
pesniku u meni

i odlazi da piša.

POHVALA PRAVOM PESNIKU

(Posvećeno mom drugu i ljubavniku Ivanu Dodiću)

Klanjam ti se
O, pesniče!
Palim svoje
jadne spise!
Mada po svem'
drugom liče -
tvoja muza
očigledno,
ima veće sise!

LJUBAVNA PESMA

govna sline crno ispod noktiju žuto iz ušiju bajata
menstruacija užegla sperma raspukle bubašvabe sirup
od raspalog pacova mrtvački zadah kiseli vonj gangrene
gljivice na čmaru bludnice gnoj tvrdih čireva bareni
miševi punjeni bljuvotinom leproznog pijanca studenti
znojavi pazusi krompira karijesi i septičke jame pušenje
neopranih kurčeva odsecanje prstiju vinogradarskim
makazama silovanje fetusa u truloj utrobi živozakopane
veštice lizanje drljave pizde sisanje opeketina drugog
stepena jedenje govana iz nosa nasumično pucanje u
masu pišanje po bebama iz porodilišta mazanje usana

toplom prolivom drkanje palamarčine pred rodjenom
sestrom etc etc

ŠTO SE ZNOJE MISLI MOJE

Što se znoje misli moje
dok u hladu sedim sam?
Turistkinje pesak doje
peškire i goli kam.

A ja žedjam sred bezmera
sveg tog mleka suv i mrk,
O, sestrice sa severa
daj mi sebe jedan srk.

Odasvuda sunčev kulja
narandžast iz pora sok.
Leto pune kofe ljljula
propete u rujan cmok.

A ja kopnim sred oaze,
cedim so jer nemam suze.
U moj ladak ne zalaze
te dvogrbe deve-muze.

Što se znoje misli moje,
agonije čas je dug.
Spas za mene sestro to je -
daj mi sebe dobar cug!

DUPE

D uboko

U nutra

P rdež

E mbrionira.

IVAN TOMIĆ MISTER (1975-2075)

Tekstualni manjak, utemeljivač i ideolog MASTURBIZMA (NEOLUDIZMA-NUDIZMA), pičkin rudar i ultimativni Kurac Neoplatoničar.

Do sada je objavio tri knjige, uključujući znamenitu BACANJE MAJMUNA U NESVEST I DRUGE MISTERIJE.

Objavljivao je takođe u književnim, pornografskim, neonadrealističkim i onanističkim časopisima, kao i na umetničkim predmetima. Svoju poeziju objavljivao je i na slične, neformalne načine. Piše kratke pričke, pesme i druge zajebancije.

Živi i gladi (ga) u Kragujevcu.

SRĐAN TEOFILOVIĆ

BOJKOT!!

(iz Metafizika KG asfalta):

O-hoj!
Počujte me vi kurci na biciklima
Što gazite postojano
utabanim stazama demagogije
Mi ne želimo više da usamljeni
drkajući na slike sa tele-ekrana budemo
varajući žene naše sa devojčicama Noći
dok nam nešto mlađa deca
gledaju tv Foks u susednoj sobi
koji im kazuje da je mamljenje kurca u redu
a podrigivanje ne
ugasimo sve hidrocentrale na Planeti!
neka vatra osvetli istinu...

* * *

Otišao sam do menze kao svaki dobri student jel'
prošao pored onih kurčeva sa hranom
da overim koja su nam govna večeras zakuvali
nisam pogrešio
stvarno su služili govna i to u 2 varijante
masna i ona malo manje masna
bi mi krivo što sam uopšte došao da jedem
ionako nisam bio preterano gladan, više sjeban
bio je prvi decembar 2010.
i bilo je neobično toplo napolju
velika svetla grada ponosno su blještala
a mene je bol razdirao iznutra
gore nego bilo koja glad
ali eto, otišao sam u tu fabriku govana
i zajebao se...

ili sam bar tako mislio
žena koja proverava stanje na kartici
reče mi da nemam bon za večeru
malo sam se zbumio
a onda shvatio da je to bila sudbina
bio sam presrećan
(kao da mi je neko poklonio 1000 dinara)
krenuo sam ka izlazu menze
radostan što večeras neću jesti državna govna
njihovu nagradu za moj prosek 8,9
nastavio sam ka centru grada
gomile i gomile ljudi idu mi u susret
neki sjebani, većina veseli
Zbog čega?- pitao sam se
Šta su to oni imali što očigledno ja nisam?
Lutao sam po starom, glavnom ulicom
večeras će deliti besplatne kurtone
i propagirati siguran seks
propagiraće nešto što više ne postoji
ni u naznakama (ne sigurnost - već seks)
a kamoli u takvom obilju
da bi nam kurtoni stvarno i trebali
Bolje da su delili besplatnu pizdu!
Tada bi i kurtoni imali smisla
a i žurke na kojima su papreno naplaćivali ulaz...
veruju da slave Dionisa a ustvari, veličaju laž!

Govna
studenti
kurtoni
i laž
to je temelj
naše divne zemlje!

Nadam se da ste svi vi sada negde napolju
umesto daveći umornu dušu svoju
uz prazne fejsbuk i drkačke sadržaje

negde napolju...
pod toplim lipanjskim zvezdama
gde vam obraze dodiruju ruke
nekog milog ljudskog bića
a kosa leprša laganim vетром
nad ogromnim kosmičkim prostranstvom

Šta ako je život samo trip-jedna velika iluzija
a ljubav osvešćenje...
Jedino kada nekog volim
kada to osećam i kada mi se događa
osećam se živim
Jedini način da pobedim smrtnost
i pojebem eshatologiju u dupe
a teologiju u srednje uho
- ljubav
dok tucam svoju voljenu zlatokosu vilu
a ona se osmehuje
jer zna da će to spaliti zemlju
i isušiti vode u bljesku
jednog jedinog orgazma

Osećam se pomalo kao Hju Hefner

samo bez love

svakodnevno obasut lepotom Tela
različitih formi i sadržaja
a nemoćan da ih okusim puteno
sem očima - jedini Falus koji mi je preostao
a jaja mi gledaju u pod ili sedište

kakav užasan prizor...
a predivno gledalište

Psina, pizda i pajac
emotivna olupina, beatnik i jazavac
južnoevropski šaman
- komplet prve pomoći za razvoj Razvrata
Ustao je i otiašao da ispuni društvenu obavezu
pomalo nevoljno i sa bolom u stomaku
- usijani bitumen - asfalt treperi
pred hramom Znanja ugledao je Nju
čitavo je leto proveo slažući slike i osećanja
uklapajući delove u veliki mozaik
životnog ludila, ljubavi i rokenrola
betonska džungla i M16
uske pantalone i nadignuti kurčevi
bljuju smog i miris čelika
- oružara, fabrika, bolnica
trihotomija gradskog jedinstva i moći
veličanstveni blistavi grad u magli
izranja iz doline gladi, nemaštine, ljubavi, samoće
dušu sam tu ostavio i suštinu u stihove prolio
usamljeni blues pesnik tajanstvenih kragujevačkih Noći

nema više pesme u parku divljih glasova i gitara
dobrih žena i pića
- pustinja ogoljava dušu i srce
Osećao se nemoćno i zapalio pljugu
na obližnjoj klupi sedela je Ona
okružena nedostojnicima kočopernih kurčeva
bila je glavna riba i bilo ju je briga za sve
ili mi je tako delovalo
ušli su u Centar za Ispiranje Ljudskosti
prvo Ona, zatim on
- unutra su proveli besmislenih sat i po vremena
rešavajući nebitne stvari
izašao je prvi, ona za njim
prilika je bila idealna
za razgovor, ljubav, nežnost - bilo šta
bio je premoren, iznuren od ispiranja ljudskosti
ona takođe
pogledao ju je još jednom sa setom
i čežnjom zatvorenika u samici
sedela je sama na klupi i pričala preko mobilnog
umorna, nevesela boginja proleća
u gradu koji odiše metalnim sivilom
i neobičnim drvećem pored reke
u gradu gde je svaka ljubav prava, fatalna i bolna
gde smo svi metalni radnici ili duhovna socijala
osvrnuo se još jednom
da fotografskim okom zarobi taj trenutak
a potom otisao u grad parkova
vodenih, životinjskih i ljudskih

Vazduhom se širio miris ludila

smrti, besnila i uništenja

Rimska Divljina Bola je počela da se mrvi
ludaci su bežali iz svojih oivčenih zatvora
predstava se završila u sveopštrem haosu
pre poslednjeg čina

Ugledao sam je
hodala je tužno
neprimetno se krećući među zverima
negde na pola puta između
normale i horizontale

Na glavi je imala šešir klauna
no se ipak nije smejala
u ruci je držala plameni cvet
koji sam ukrao za nju
pre samo par godina iz Rajskoga vrta

Ugledala me je
ipak je uspela kroz svu tu gomilu
uzavrele krvi i topovskog mesa
koje nas je razdvajalo
a ja
umesto očiju, muda
umesto nosa, kurac
umesto usta, vagina
Nasmešila se
Ispustila je cvet, zapalivši
zemlju, vazduh, vodu i etar
pošao sam prema njoj stazom uskom
dugom 20 i jedan metar
20 i jedan santimetar
Liznula mi je nozdrvu

I Vrhovna Zver beše probuđena

Ponekad
kao sada
osetim se toliko usamljeno
da sve one pesme koje sam
o smrti napisao
tek tada dobiju smisao
Baš kao i kiša koja bez razloga
upravo i uporno pada
i kvari mi planove
živeći
radeći
jebući
sve je otežano
dok ti se duša stapa
sa kapljicama kiše na prozoru
tada shvataš da si i ti jedna od njih
ali ona što stoji dok druge klize pored tebe
bez reči, bez kontakta
A onda se osvrneš oko sebe
iznad sebe, ispod sebe
i primetiš da ima i drugih kapljica
koje kao i ti stoje u mestu
šteta što su prekoputa tebe
pa ne možeš da se spojiš sa njima
da formirate veću količinu vode
bujicu
koja će sprati i očistiti
sve kanalizacije ovoga sveta,
ljudske duše.

(Čovek će uvek biti nezadovoljan a to ga i pokreće)

Čovek ti je kao jedna masivna, crna rupa
što više dobije više i traži
luta unaokolo proždirući
sve što mu se svidi
a ta crna rupa
ona je u njemu
i razjeda ga
poput roja osica
deo po deo...
čineći da sve što on proguta
stvara još veću glad
zato čovek vidi samo posledice
a nikada uzrok svog neutoljivog apetita

Virilan sam kao Jupiter
a suv kao Mars.
Umesto duše prodao sam muda
ne tražim razumevanje niti spas.
Probao sam dosta žena zaista
većinom su to bile ludače ili kurve
pod maskama svetica i princeza
maminih, uglavnom
a pušile su loše i glumile orgazme
Sada sam opet sam.
Ništa novo u mom životu
Nema više trećerazredne porno glume
niti ožiljaka po penisu

sem možda na duši.

Zajebimo vek!
U kom je Dobrota postala Zlo
u kom je Zlo postalo Slabost
zajebimo vek
gde stvarnost puna užasa
proždire telo, proždire Falusa
proždire... Biće
gde je robot vrhunac Evolucije
a životinja u tebi zaključana
bačena u kavez za radoznale posmatrače
majmune...
koji se hrane patnjom, bolom i neuspehom
zajebimo vek
gde se mračno predviđanje Remboa, Ginzberga
Morisona i Bukovskog obistinjuje
pljunimo mu u oko i zamandalimo prozore
u beskonačnoj hibernaciji mitskog snevanja

Čovek bez slobode svodi se na sistem reakcija!
viknu jedna pametna guzica
Najveći Čmarovi su poslušali tu pametnu guzicu.
Zato su uzeli pacova, onog što se mnogo dernjaо
i ubedili ga da je taj sistem Pametne guzice
zapravo njegova sloboda
njegov mali svet
zato je pacov zaista blaženo biće
i ponekad mu zavidim

što ne mogu da budem kao on,
toliko, da ih zbog toga ubijam
ili planiram to svakodnevno

Rodili smo se
i živimo u prokletom veku nejebice!
Svuda oko mene su kvazi pijanice
koje pate od hronične nejebice
od jednog mesta do drugog
uvek ista jebena priča
Svi se međusobno snimaju i snimaju
a niko ništa ne preduzima
čega se to svi oni plaše?
Nelogično je, jebeno nelogično!
Devojke, ne budite govna!
Muškarci, ne budite pizde!
Spojite se
jebeno se spojite
batalite da ločete
to nije zamena za tucanje
pobrkali ste kontekst!
Potpuno...
a šta će ja
i dalje posmatram i napadam,
ali uzalud
nema više onih Pravih ljudi.

Sva ta neprospavana jutra
sve te nepojebane žene

svo to nepopijeno piće
sva ta neisplakana tuga
sav taj smeh ili suze
postaju nepodnošljivi
u sumornom rađanju
svakodnevice

Lepo je neko pametan rekao
evo kurca
evo pičke
i eto nevolje
pa sad, ako na to
dodamo još i 2 čmara
dobiješ Simfoniju Užasa

Ali,
ako iz jednačine
oduzmeš kurac i pičku
opet ti ostaju 2 čmara
okrenutih jedan ka drugom
što je možda bolje
nego da si pijan
u pola pet ujutro
Pijani čmar.

(Ljubav i kako se izboriti sa mečkom)

Ljubav je prst u guzici
liz upišanog glavića
stidna dlaka na dasci wc-šolje
Ljubav je i držanje za ruke
bezbrižne šetnje duž obale
kada vam se potpuno obične stvari
doimaju neobičnim
uzvišenim ili smešnim
Ljubav je kao mrtav prdež
duplo golo
nit' smrdi nit' miriše
i baš ju je zato toliko teško naći
A ako vas to sjebe,
još je teže locirati uzrok
kraj toliko očiglednih posledica.

(Un Amore Grande)

Tucali smo se...
tucali smo se
i bilo nam je lepo.
Tucali smo se
ali to je prošlost, sad.
Bila si mlada
bio sam mlad.

Starinski krevet koji škripi
i nebo-plava posteljina
ljubimo se...

potpuno goli
ona je iznad mene
njena duga zlatna kosa
preplavljuje mi lice
poput živice što obavija
dramatične balkone drevne Verone
ona se smeši
ja se smešim
dok nam jezici igraju poslednji valcer
pre kraljevskog počinka
i otvaraju nam se
horizonti duše Univerzuma
i ja je volim i ona to zna,
oseća miris ljubavne vatre
koja izbjiga iz usana mojih
zato mi i miluje obraze
sveže obrijane brade
i spušta se dole
polako
ljubi mi grudi
ljubi mi pupak
a onda se uglavljuje
između mojih nogu
i hvata me za Ud jednom rukom,
podije pogled ka meni
polu-radoznali, dečiji pogled
ja se osmehujem
u slatkom iščekivanju
nadolazeće bujice strasti
i ona to oseća
pa se smeši natrag
ja zatvaram oči
padajući u neopisivo stanje

omlitavele blaženosti

Tucali smo se
i bilo nam je divno
i bilo je istina
a naša ljubav,
ona je bila laž.

Novi dan a isto sranje
vegetiraš na fotelji
militavog penisa
povremeno ga i pomiluješ
ali, ne vredi - ne diže se
svuda po sobi razbacano đubre
tone i tone đubreta
ispada iz prokletih kesa
dan je lep ali si u kurcu
hektolitri zakorele sperme
utisnuti u pod
i taman kad hoćeš da pregrizeš
nešto, zvoni telefon

Sa druge strane žice - Histerija
žena koju je neko zajebao
kada joj je dodelio ulogu tvoje majke
kiselina ti peče želudac
a ona se dernja
„Što nisi položio jebeni nemački?!”
zalupiš slušalicu
bez reči
bez teatralnosti

gutaš tablete
i ležeš da spavaš
tamo si potpuno
slobodan od svega.

(Ljubav i Seks - Brat i Sestra)

„Danas je teško voditi ljubav
a seks može da se nađe gde god hoćeš“

„Za ljubav se slažem
a to za seks apsolutno NE!“

-Brate, kako ne?
-Ne znam, sestro.
Svojim incestoidnim očima
svuci maglu sa mojih butina
podigni još jednom
veličanstvenu kulu
moćniju od Kublaj Kanove
prinesi je svojim ustima
dodirni vrh neba
i prizovi kišu
zaigraj na vetru
zatalasaj more Strasti
i unesi nemir
u entropijom ispunjeni
suludi svemir mogućnosti

(Sva ta silna gluma iliti Čarls)

„Glumiš onu budalu, Bukovskog je l' da?!“

Svi mi nešto glumimo u životu
stalno ili povremeno.

Bolje da glumim Bukovskog
nego Čarlsa Mensona.

Ili bi više volela
da vadim nerodenu decu
iz utrobi njihovih majki?!?!

Šta je sprdnja?
Blaženo stanje uma
kada potucaš sistem
šanse protiv tebe
kada naguziš loše
pa napraviš dobro
a pritom se bezgranično zabavljaš
zapišavajući cveće zla

Apsolventsko veče (bedi studentskog života)

Te apsolventske večeri
svi smo bili uzbuđeni
muškarci su obukli najbolja odela
devojke su obukle najfinije haljine

bili smo još uvek dovoljno mladi
i veseli
veseli što smo jedan deo posla konačno završili
pa ipak...
osećalo se nešto zlokobno u vazduhu
neka pritajena seta
nešto što niko nije smeо da izgovori naglas
a svi su dobro znali o čemu je reč.
Kao i za maturu slavilo se u hotelu
sa sve profesorima
posle smo otišli u park baš kao i za maturu.
Nismo napravili iste greške kao na maturi
valjda zato što smo konačno maturirali.
Sedeli smo na klupama u parku
alkohol je pljuštao
čekajući zoru bili smo polupijani
alkohol je popuštao
a sa njim i labavi osećaj sreće
svi su čutali ili pričali jedva čujno
Osećao se miris tuge
stezao je naša grla i čireve u stomaku
nije bilo blaga na kraju duge
Popeo sam se na klupu i povikao:
„Eto! Konačno smo diplomirali! Konačno smo postali
ljudi! Konačno smo obavili ono što se očekivalo od nas!
Ne budite tužni braćo i sestre! Sada je ceo svet naš!
Ili ne!?
O, očevi i oci, gde je ta obećana zemlja o kojoj ste nam
pričali??!
Gde su te velike plate?! Gde su ta isplativa radna
mesta?!
Da li su proteklih 5 godina naših života bile samo jedna
obična sprdnja, laž?!?

Kažite nam, šta sada?! Kuda?! Kako?! Sa kim?!
Šta dalje?!?
Zar smo zbog ovoga dobili čireve i hemoroide?!!
Zar smo zbog ove budalaštine prodali sebe?! Prodali
ljudskost?!
Da bi postali robovi?! Da bi postali sjebani?! Zašto ste
nas slagali, u usta vas jebem?!! Zašto ste napravili
otužne kopije sebe?! Radi perverznog hira?
Eto zašto svi čutimo i gledamo sjebano u pod! Zato niko
ovde zapravo i nije veselo! Zato što znamo da smo sada
postali VI! Blede kopije još luđe zamisli! VAS!
Zato jer smo tužni a tugu isplakati ne možemo!
Umrlo je dete u nama a suze isušilo ovo junsko sunce!
Ovoga dana, kada smo diplomirali i po vašoj zamisli
kurac od života apsolvirali!!!“

Sve je bila prokleta šala...
A nama nije bilo do smeha!

Koleginice... - okrenuo se dugokosi mladić
izuzetno melanholičnih očiju plavih suza kišnog neba
- Molim, kolega... - pogledom je potražila izvorište
u njegovim očima najslađa devojka elegantnih cipela

Šta kažeš na to da zajebemo sav ovaj užas oko nas
i u nama i da odemo do one klupe - u mrak
i pronađemo svetlost?

-Ja...ovaj...

Hajde, ovo nam je poslednja prilika
vetrovi Vremena će nas razneti
razneti poput oktobarskog lišća naše prošlosti

i decembarskih suza naše budućnosti

- Dobro! Što da ne... ionako sam se oduvek ložila na tebe

Znam

bedak je što si čekala na zadnji voz
a toliko praznog vremena smo ispred sebe imali

Dvoje ljudi ispod četinara - okruženi bolom spoznali su Vreme, Suštinu i Svest

- Hladno mi je.. - procvrkuta ona

I meni... jebeš ga, hajdemo do „Geta“

I otišli su - cela skupina - i bilo je znojavo unutra
i potucali su se još jednom u smrdljivom klozetu
- dok je kolega iz susedne grupe
bacao peglu u susednoj kabini
i bili su pripiti i bilo ih je briga za sve.

* * *

Nisam hteo da pišem lepe pesme.

Hteo sam da pišem ružne pesme.

Ružne ali razumljive svima
i onim obrazovanima a i onim drugima.

Želeo sam da im se obojici prevrnu creva
od mojih božanskih reči i stihova

Želeo sam da im čmarevi
zaprde nacionalnu himnu
u momentu kada shvate da je život
samo jedna obična sprdnja
i da se sa njim možeš izboriti
samo ako se stalno sprdaš
ili pišeš takve pesme

(Intelektualni elitizam odnosno pedofilija)

To je čista budalaština!
Mator prdež!
Maska, kojom nesigurni ljudi stvaraju privid sigurnosti
ušuškani u svojim malim koncentričnim krugovima
koji su zapravo elipse, odnosno sfere.
Ti ljudi onda pričaju o sferama, metasferama
o egzistenciji, permanentnosti, imanentnosti
posle prelaze na obradu fizike, metafizike, apologetike
antropocentrizma, eshatologije, abraksosa
neokonformizma, outoposa ili eutoposa
da bi na kraju prznali jedni drugima
kako odavno nisu ništa povalili, jebali, potucali
I da im se diže na slatke polugole 13-godišnjakinje
I to, naravno ostaje među njima

tim elitnim intelektualnim krugovima
koji su zapravo eliptični

Velike patnje proizlaze
zbog neprikladnog štovanja
Vrhovnog boga Masovnih Kopulacija
Potrebne su nam!!
Dajte nam slobodu, divljinu, proleće i šumu
gde ćemo pod Mesecom drevnih nomada
plesati očaravajući ples
Jebati se, trpati se, uguravati ga
tucati, slaviti Život u njegovom prapočetku

O, blagosloveni da ste Deco Falusova
što nosite u sebi seme života
Drevni Bogovi kliču pred Falusovom nadmoći
nema trenutka koji opisuje krug
Zato je i Falus zakrivljen
jer on je stvorio Univerzum po liku svome
i učinio Gospodare - robovima
istovremeno

Neki ljudi jednostavno jebu
neki od toga prave umetnost
nekima je to vrsta religioznog obreda
nečeg sakralnog, čednog
a neki to uopšte nemaju

niti su ikad doživeli
i sve su šanse
da i neće
nikada

Nacija koja obiluje Falusima
i koja je po dužinama druga u svetu
nema gde da sve te silne kuradže uvali.

Kakva šteta što kvadriranje Falusa ne daje
Momenat Stvaranja Sveta.

Liz na čelu ili liz na glaviću, slično je
ako je sledbenica slabe vere
ostaju posledice a to su ugrizi koji bole

Pokloni mi se, reče On.
Pokloni se i počni
uzmi ga u svoje lažno nevine ruke
i kušaj seme života što iz Mene klijia
jer Ja sam Život
ja Sam NeSmrt
ja sam ubio smrt
naguzio je u dolini Senki
i začarao Geu

(Od viška demokratije fale nam ljudi)

Smrt je samo trenutak
umiranje je period
Bolje je umreti nego umirati
Manje boli, veruj mi.
Jedino ubistvo koje je
potpuno legalno je tvoje.
To će - na kraju - ostati jedini vid slobode
koji nam demokratija pruža
njihova demokratija
Da sebi, svojevoljno, oduzmem
ono što je neporecivo naše.
Sopstveni život.
I zato, što je više demokratije
biće nas sve manje.
Garantujem ti!

(Smrt u Bolnici)

Bolnice leče posledice
a ne uzroke
Bez lečenja uzroka
posledice se opet pojavljuju
Oh, ne želim da umrem
u gospnarskom prostoru bolnice
U njima rade nacisti.
Ženski, muški, bespolni.
Teraju te da čekaš
i stojiš kao kip...

kao statua
beskonačno čekanje...
a oni uživaju
u ljudskoj patnji
diže im se na to!
Žele da budeš ponizan
da im ližeš olinjale čmarove
razjedene šuljevima
Beskrajno stojenje u mestu
i buljenje u bele
pritiskajuće zidove
još više boli...
i ta stalna potreba za participacijom
gladni na pare k'o muva na govno
A ne pomažu...
Ponašaju se nadmeno
kao da im je Svarog Svemoćni
čudotvorne moći dao
a nisu otporni na miris pičke...
Iza svojih staklenih šaltera
iza zategnutih haltera
iza okruglih proreza
jedinim sredstvom komunikacije
pravdaju se potpunim strancima
I prose bestidno,
kao cigani na raskrsnicama
prose,
taj prokleti novac
da bi se spasao od čekanja
Na umiranje.

Bojkot!!

I

Bojkot!

Bojkot!!

Kurvetinama i smradovima - seoskim, gradskim i onim
između

Bojkot njihovim pravilima!

Dole zabrane, foliranja, depresije i masturbiranja!

Bojkot štiklama od 2 metra!

Bojkot mongrilskoj muzici i nekulturi!

Bojkot B92-ci!

Bojkot Pinku i RTS-u i mladom bračnom paru!

Bojkot primitivcima sa diplomom!

Bojkot! Bojkot! Bojkot! Bojkot!

Dole poltroni i lizači guzica!

Bojkot Roda Centru, Delta Maxiju

Molohu i Mamonus Balkana!

Bojkot sopstvenom odrazu u očima drugih!

Bojkot kapitalu, dosadi, apatiji

Bojkot nacijama i liberalnoj USA demokratiji!

Ludilo! Ludilo! Ludilo! Ludilo!

Bojkot ludilu!

Srećnim parovima čiji brakovi traju

dok se gosti ne otrezne!

U slivnik!

Nazad u slivnik!

Provjetrimo ulice, otpušimo slivnike!

Šta očekuješ od Života?

Šta očekuješ od Smrti?

Šta očekuješ od šibice--plamen!
Zapalimo jebene arhitekture prevare!

Bojkot gej paradi!
Bojkot političkoj šaradi!
Trebaju nam omniseksualne Misterije Spajanja
proslave Trenutka, Života i Postojanja!

Vršljaju razne levičarske organizacije!
a za njima pomno idu
vesele desničarske etno-frakcije!

Dok svi ovi slomljeni
i strahom opijeni kurvini sinovi,
provode noći i noći
drkajući kurčeve..
drkajući pičke...
usamljeni u svojih 10 kvadrata

i maštaju...
uz krv ubijenih medveda i jelena

i bulje u zidove
i bulje u monitore
uz jeftine cigarete ili otrovom zasutu duvku
oni sanjaju o slobodi
oni plaču nad sudbinom sveta
oni se smeju televizoru
i pitaju se „dokle još?!”
i dižu barikade i protest i glas
i čekaju da se preko interneta objavi spas
i okupljaju se složno
u drevnom Teatru Smrti,

u holovima Znanja i kofeinske Samoće
da proslave Biće, Ludilo i Glad
za kurcem, pičkom i sisama
a ulice su pune špriceva smrti i komiranih monstruma
i masovne ubice traže žrtve
u gomili odvaljenih mladih robova

Jesmo li zaboravili uzroke Trojanskog rata?

Društvo spektakla slavi konja
pun otrovnih poruka i misli
vodi pregaženu omladinu u rat
i vuče ih za kurac
i vuče ih za sise
i maše im novcima sagrađenim od zla
i to zlo ima cenu
i to zlo ne zna za vrednost
i to zlo je neupokojeno
i njihove su subbine bezvredne
u beskonačnoj Mašineriji jedinica i nula
i oni hoće da isključe utikač
ali nekako baš i nemaju Volje za to
i prepustaju se tokovima maglovitih obećanja
i mole se bogovima ili bogu
dok čekaju poslednju pričest
za litaniju svoje duše -- odavno iz života ukradene

i igraju čudne igre sa Nevestama Noći
i lutaju praznim hodnicima sećanja
i tumaraju vijaduktima olovnih zora
i bude se siti govana demagogije
i mamurno piju jutarnje kafe
i hitaju u konzerve na četiri točka

i guše se u sopstvenom smradu i očaju
pa idu da grade Piramide Moći
plemenitih prosaca verne Europe
i nadaju se boljem a očekuju gore
i patriciji ga drkaju na gola Tela
razbacana po Karijeri i saharskom pesku
a plebs navija za milionere u Areni
koji trče za lopticom i hrane svoj Ego
i deblijaju Švajcarce a doje naš Id
i stiče se utisak da smo svi gosti
i da život nema vrednost ali zato ima cenu
i stalno nam prete --
smrću, ratom, bolestima i samoćom
i nude nam simulakrume uz prihvatljuv kamatu
i nude nam da okusimo komad neba
ako uplatimo tiket za dobitni tim
i istorija je puna smeća a đubretari su u štrajku
jer smisla nigde nema i svi nam jebu majku

Kada ćemo prestati da pišamo po sebi?
Kada ćemo naučiti da volimo?
Kada ćemo naučiti da živimo?

Bojkot! Bojkot! Bojkot!

Žene su izvor kontrole nad nama
a gde leži moć tu je i slabost
od iluzije straha slobode i misli

II

I vidim ljude - muškarce i žene
i samoća ih razjeda

i strah u očima ubija bliskost
i osećam bol koja ih kida
i vidim suze skrivenе pod izgovorom
dima cigarete ili naleta vетra
i osećam daljinu koja ne postoji
i čujem razloge koji nisu stvarni
i vidim sav očaj što nas razdvaja
i decu koja će umreti a da nisu spoznali Suštinu
i plašimo se boginja i noge nam se sekу
i gušimo se u strahu od kontakta i reči
i žiletimu brazdamo lica da bi odrazu prijatnije bilo
i skraćujemo kosu- prodajemo sebe
u zamenu za posao, pizdu ili status
i glumimo rok zvezde u otmenim klubovima
i džemujemo uz koktele najskuplje u gradu
gde inteligencija pijana do bola
balavi za šankom i traži smisao
tamo gde ga nema ili misle da ga ima
a oni čine bazu ili možda kapacitet
ove tužne zemlje što ga često drka
ponekada levom ali češće desnom
i na kraju je i nebitno pošto нико ne tuca
gomile i gomile i gomile - pijanih masturbatora Moći
usamljeni svetac, rokenrol duša
pijani bitnik i poslednji romantik
razliva slike, muziku i prizore po platnu sećanja
danimi i danima, noćima i noćima
i plaće nad sudbinom svih nas
i traži rešenje za sve
koji nisu imali vizije Smrtnosti - koji nisu spoznali Suštinu
on se bori da pobedi Smrtnost,
potuca je u dupe i zakopa svojim očima
nebeskih ogledala, maglovitih snenih zora Sutrašnjice

čistoga srca i snagom lepote -istinskog stopera Života
on priziva kišu usred pustinje, on doziva oluju i viče
voli-voli- voli- voli, voli-voli-voli-voli
i čeka na odjek i čeka na refren i čeka na:
tebe, mene, nju i njega
priđi mi! dodirni me! osvoji me! siluj me! ubij me!
vaskrsni me!
i blagoslovi sve ponižene, sjebane, zavedene, nesrećne,
tužne i odbačene
blagoslovi! blagoslovi! blagoslovi!
i odvezi me tamo gde sunce se rađa...
a horizonti duše univerzuma otvaraju pred nama
poput kosmičkih niti što donose Svetlost

...kako nazvati TO i odjebati Zlo?

III

Voli! Voli! Voli! Voli!
Voli! Voli! Voli! Voli!
Voli! Voli! Voli! Voli!
Voli! Voli! Voli! Voli!

voli Sebe
voli život
voli ljubav
voli Čoveka
voli objekat
voli subjekat
voli da voliš
voli ogledalo

Bojkot!

Ja sam bojkot!
Ti si bojkot!
Ona je bojkot!
On je bojkot!
Mi smo bojkot!
Ljubav je bojkot!
Tucanje je bojkot!
Život je bojkot!
Smrt je isto bojkot!
Čovek je bojkot!
Deca su bojkot!
Uzvišeno pijanstvo je bojkot!
Rokenrol je bojkot!
Blues je bojkot!
Jazz je bojkot!
Smisao je bojkot!
Čudna Šuma Divljih Zadovoljstva
i njena gola dugokosa deca
što igraju oko vatre zvezdama ovenčani
su bojkot!
Lenjost je bojkot!
Linija manjeg otpora je bojkot!
Kurac je bojkot!
Pizda je bojkot!
Sise su bojkot!
Usta su bojkot!
Duša je bojkot!
Pesma je bojkot!

Bojkot! Bojkot! Bojkot! Bojkot!

Armijo Ljudi, dignite dupe
i bojoktujte okove što vas drobe
Bojkotujte! Vičite i množite se!
Napravite nove bogove
od sekса pijanstva, rokenrola i Volje
od divljih dugokosih nevinih Snevačа
koji svečano marširaju Stazama Slobode

Srđan Teofilović

Autor „Zabeleški mladog pokvarenjaka“ (Liber, 2010; edicija Total Underground; www.liber.org.rs), rođen je 1985. godine u Jagodini. Prevashodno pisac proze, pisanjem i pićem počeo da se bavi još u srednjoj školi i to u formi kratkih priča i jagodinskog piva.

U Kragujevac je došao 2004. godine kao student Pravnog fakulteta. Tada je počeo rad na svom prvom romanu. U Jagodinu se vraća 2006. godine, napuštajući Pravni fakultet ali nastavljujući sa radom na romanu. Nakon duhovnog tumaranja i lutanja u trajanju od 2 godine, ponovo se vraća u Kragujevac i upisuje Filološki fakultet, odsek anglistika. Na predlog prijatelja, 2009. godine postaje član književnog kluba SKC i počinje da piše poeziju inspirisanu slovenskom religijom (родноверие) i mitovima, prirodom i međuljudskim odnosima. Kolege iz kluba ga smatraju pesnikom „treš“ simbolizma sa povremenim uplivima engleskog romantizma iako se autor, po sopstvenom priznanju, više pronalazi u nekom beatničkom književnom izrazu po uzoru na Kerouaka, Bukovskog i Džima Morisona.

Trenutno „živi“ i „studira“ u Kragujevcu, privodeći kraju svoj prvi roman „Putevima rokenrola“; usporedo radi i na novom romanu „Nacija Velikih Torbara“ kao i novoj zbirci kratkih priča „WC šolja je moj oltar“. Pisao je i kritički prikaz za novu knjigu poezije Nenada Stakića („Jukstapozicija betona i duše u poetici Nenada Stakića“). U narednom periodu (za ovogodišnji beogradski Sajam knjiga) trebalo bi (u produkciji „Libera“ takođe) da izađu dve zbirke pesama i to: „Slovenski

molitvenik” i „Kroz bespuća Kosmosa i Pustinje duše”. U pripremi za štampu kod jednog kragujevčkog izdavača, nalazi se još uvek neimenovana zbirka poezije odakle su ove pesme delom i preuzete.

NENAD STAKIĆ

NIŠTAVILO

GLAVOM O BETON

Stajao je na stanici
i smrzavao se, čekajući bus
dugo več stoji a zima grize,
odlučio je da prošeta
kroz grotlo periferije.

Njegovi drugovi su na ulici
nezaposleni, pijani i izgubljeni,
glava mu je puna ožiljaka
razbijala je staklo, beton i ciglu.

Da li su svi drugari dobili šansu
stojeći ispred šaltera
Službe za zapošljavanje?
Nikada, BRE!!!

Sakrio je njeno ime u uspomenama
imala je prelepe oči, bila je divna
a sada je ni živa, ni mrtva
progutala je tama
otišla je u svet pohlepe.

Ni živa, ni mrtva je sada
sa njom su otišle i pesme
i uspomene one lepe ali i gorke
tajna je u njenim očima
koje menjaju boju.

Samo zbog tajne ostaje ovde
tvrda je glava
lomila je beton, ciglu i staklo

put pred njim je dugačak i hladan
ali on se neće smiriti
jer borba počinje, baš sada.

DEDA MRAZ

Grad je bio okovan u led
tu noć sam odlučio
da postanem Deda Mraz
otisao sam u radnički deo grada
u Staru Detelinaru, u sivilo.

Ušao sam u kuću
i preobukao se u sobi
u trpezariji su me čekali
drugarica i njena porodica.

Zagrlio sam devojčicu
i dao joj paketić pun slatkiša
osmeh se razlio malim licem
a onda sam zagrlio buckastog dečaka
ćapio me za lažnu bradu i cimnuo je.

Velika brada
je krila moju depresiju
uspeo sam čitavu noć
da sakrijem da nisam srećan.

Krio sam da mi je život sumoran
i da ne vidim perspektivu
za ljude mojih godina.

Nikada ne znaš
šta je u srcu klovna koji se ceri
ili u srcu Deda Mraza.

Maska vešto skriva i sreću i tugu
niko ne zna kada se smeješ, ili
kada se dereš da izbacиш svu bol.
Ipak, bilo mi je milo zbog dečice.

Kada sam stigao kući
shvatio sam da sam slučajno
izbrisao neke nove pesme,
možda će noćas
posle flaše lošeg vina
sanjati da sam pravi Deda Mraz.

MENTALNA PUSTINJA

Dok je sedeо u autobusu
stigao mu je SMS
i on ga je brzo pročitao,
autobus je ušao u stanicu.

Pored velikog spomenika
čekala ga je devojka
držala je konzervu piva u ruci.

Šetali su malim, provincijskim gradom
u kome nije bilo ničega
sem jedne oronule kafane
i gomile bitangi koje su

se nalivale alkoholom
na glavnom trgu.

Nije uspeo da shvati zašto je doputovao
rekao je devojci sa kojom je proveo dan
da mu se ne sviđa
i da je ona kao i taj grad
velika, mentalna pustinja.
Kupio je kartu i krenuo nazad.

Vratio se kući
i ušao u svoju žutu sobu
punu postera i praznih flaša vina
nikada više neće otići u taj grad
i nikada više neće sresti devojku
koja mu se nije dopala,
shvatio je da je dobio
jedno veliko ništa.

ČAKRA ČAKRA ČAKRA

Na ovom mestu popio sam kafu
i osetio nešto čudno.
Na ovom mestu
prosute su ljudske nevolje.
Ovde je neko gadno usmrćen.

Osetio sam kako mi
ovo mesto ne prija
postoje mesta na kojima
se oseća zlokobni smrad

ovde je prosuta ljudska tuga.

Ispod mosta, nalazi se veliki klub.
Tu su ubijene dve osobe
pištoljem i šrafcigerom.
Osetio sam da nisam sam
ova ulica je puna duhova.
Popio sam kafu i pobegao od zla.

Nešto sam osetio
teško i prokleto u vazduhu.
Osetio sam kako me mrtve duše
diraju po ruci i vratu
one nisu upokojene.

Čakra čakra čakra
Moram sada da odem
i da da očistim svoj um
od mesta u gradu
gde je učinjena nepravda
i tuga ljudska zarobljena zauvek
ispod belog mosta
duboko na kraju grada.

KLINCI SU PODIVLJALI

Izašao sam noćas u grad
osećao sam vatru u grlu.

Šetao sam i popio par piva.
Ušao sam u malu radnju

blizu moga doma
kupio čips i izašao.

Video sam par krupnih klinaca
kako dolaze po pivo.

Jedan od njih me pogleda i reče
„*Vidi, šta se ovaj širi kad hoda?*“

Klinci su načisto ludi.

Često se skupljaju i tuku koga stignu
studente, prolaznike, koga god se dokopaju.
Okupljaju se u horde i kruže gradom.

Strpao sam čips u jaknu i otišao
daleko odatle, jer mi je bilo muka.
Noćas ću upaliti TV,
napisaću par pesama i zaspati.

Za to vreme par likova će divljati ispred zgrade
lomiti staklo i prozivati prolaznike.
Njihovi roditelji će svoja umiljata čeda
dočekivati debelim hrkanjem
ne znajući da je noćas prosuta nečija krv
da je neko razlupan drvenim teškim palicama.

Klinci su podivljali a panduri su nastavili
da ispijaju kafe i igraju bilijar.
Noćas je neko prolio krv
u centru haotičnog grada.

Beton će je popiti,

beton prokletog grada
i nek' mu je slatka
ta crvena tečnost.

ŠEST MESECI BEZ PLATE

Pljuštala je kiša.
Naš mali junak se spremao za posao,
imao je zalizanu kosu i bio je crven u licu.

Autobus firme ga je čekao
put je vodio daleko kroz polja i fabrike.
Nevoljno je odlazio na posao
već šest meseci gazda nije isplatio
nijednog radnika.

Ćutao je i gutao nezadovoljstvo.
Posle posla odlazio bi u kladionicu
i kartao se sa gomilom likova sa ulice.
Na poslu je sedeо i čitao novine
u metalnoj kućici i slušao kako kiša pada.
Tih dana kiša je padala k'o luda sve jače i jače
a on je ćutao i čekao svoju platu.

Čekao da dobije nešto novca.
Noći su mu bile duge, nekad predugačke.
Posle nekoliko meseci saznao je
da neće dobiti novac.
Kleknuo je na zemlju
kiša je padala po njemu
kolena su mu bila u blatu.

Seo je na bus i došao kući.

Noćas je na TV-u neka komedija
neće je gledati jer mu nije ni do čega.

Negde, 12 kilometara odavde
kiša još uvek pada na portirsku kućicu.
Ostala je pusta, kao i cela firma.
Zemlja se pretvara u blato
a kiša pada još jače.

MRTVA KURVA LEŽI PORED PUTA

Imala je siromašnu porodicu
roditelje sadiste i zaostalog brata.
Živila je u bedi i zlu
u oronuloj kući na kraju sela,
otac ju je tukao i po njoj pljuvao.

Rešila je da pobegne daleko odatle
hodala je pored puta
sedam dana ništa nije jela
bol i glad u stomaku su je iscrpljivali.

Veliki crni automobil se zaustavio.
Tip je imao kožnu jaknu, sjajan osmeh
i ogromnu glavu. Pristala je da radi.

Svi su prosipali gnev i spermu po njoj
a ona je trpela muška tela, udarce i psovku.

Jednoga dana rekla je dosta
ptice su bolno plakale na nebu.

Ležala je pored puta – jedna štikla izuta,
pored nje bio je kamen
kojim je krvnik umorio i glavu joj rascopao.
Nebo je bilo sivo, ptice su plakale.
Još jedna mrtva kurva pored puta
i niko neće pitati za nju.

Crni automobil je kružio drumom i dalje
- crno
- zlokobno
- podmuklo

Još jedna mrtva kurva
nebo je urlikalo od bola,
mala vila je ležala u prašini
lišće ju je prekrilo.

Nikad više neće videti
malu, sivu i prljavu sobu
i očevu pesnicu gneva
da joj kida snove i detinjstvo
teško, provincjsko, ubogo i usrano.

OBESPRAVLJENI RADNICI - LJUTA SOCIJALA

Došao sam lepo raspoložen
u magacin pun električarskih kablova
moj šef se proderao kao divlja zver.

Dok sam istovarao kamione
znoj je kuljala svuda po meni
a ja sam samo želeo
da sagradim svoj mali svet
svoje mesto pod suncem.

Veliki ormar mi je pao na nogu i
iz povređenog stopala, šiknula je krv.

Kasnije, sedeli smo i čekali
taj dan trebalo je
da primimo platu
a gazde su čutale.

Kada su mi umorne ruke
otvorile veliku, belu kovertu
shvatio sam da je
unutra trećina plate,
napunio sam se bolom
kakva je to država
sazidana na prevari
i nesreći nas malih ljudi.

Oluja dolazi gadna i teška
ona će odneti sve što ne valja
vas, vase laži, vaše debele supruge
strpajte te prljave dinare u usta i umrite
jedući otet i proklet novac
vi krvopijе.

NIŠTAVILO

Predajem ove pesme Ništavilu
ne zbog novca, ne zbog prokletog novca
već zbog zlih reči ljudi crnog srca.
Moja pesma je kao živo biće
napadaj je vređaj, ona će to osetiti.
Predajem ove pesme ništavilu
ono je najbolja publika
mnogo bolja od publike iz grada
koji leži na ljudskom zlu.

Predajem ove pesme tišini
i vетру sa spomenika.
Bolje je da ih ne vidi niko
nego zli ljudi kojima je svrha
da piju život drugim ljudima.

Književnici koji nisu književnici
muzičari koji se drže na okupu
kao tajno društvo i uništavaju druge.
Armija hipokrizije, taštine, primitivizma
armija propasti i razgradnje.
Moje pesme su gomila mrtvih ptica,
osuđene su na smrt.

I pre njihovog dolaska na turobni svet
one će ostati u memoriji – besne i jake
dok ih budem čitao, sve će da gori:
nebo, zemlja i voda će proključati.
Ove pesme su ključ za golemo uništenje
provincijskih, lažnih gomila bednika.
One su tu da ih bace u blato,

mulj da raspu po njima – bednoj muzici,
bednim pesmama, ograničenim ljudima.

Predajem ovu pesmu Ništavilu.
Ono ima ruke i oči i divnu belinu
u belo, večno belo, ono te grabi za telo
i uvlaci k'o vrtlog.

Veliko i jako, prokletno belo more ničega.

OVDE NIŠTA NIJE TVOJE

Ovde ništa nije tvoje
ovaj grad, ova muzika
način na koji hodamo.
Ti si uljez i nisi ovde poželjan.

Došao si kao uljez
i doneo svoje stavove
tamo gde se ne uklapaš.

Nećeš dobiti svoje parče betona
nikad nećeš znati koliko je naših koncerata
priča, stavova, dok marširamo
mi smo armija mladih prokletnika
rasutih po ovom betonu.

Naše legende, naše pesme
ostaju samo naše i ničije više.
Nećeš osetiti nikad ono što mi osećamo
nećeš ništa uspeti da shvatiš

jer si doneo svoju nekulturu
da razgradiš grad.

Kada prođem i vidim gomilu ljudskih bikova
u kožnim jaknama, sve je očigledno i jasno
ovo je bes, ovo je pobuna protiv tlačenja
ovde ništa nije tvoje:
parkovi, ulice, spomenici,
priče nenapisane, pesme neopevane!

Zato znaj, krupni i nadmeni čoveče
sa kožnom jaknom i debelim licem,
nedostojniče u velikom džipu
koji parkiraš na pešački trotoar:
ovde ništa nije tvoje!

Čak i da pokušaš
nikad nećeš shvatiti
da je nešto napisano
na velikom zidu pored
u naselju naše mladosti.
Parkiraj taj džip u nekoj nedodiji
tamo pripadaš.

Odlazi!!!

Čizma preko tvog sveta,
čizma preko tvojih ciljeva,
preko svega što predstavljaš!

Uljezu nije mesto u svetu
naših uličnih priповетki
sa slomljenim stakлом

velikim sjajnim očima
urlikom u grlu
i zvuku izloga koji se mrvi.

Aj' sad marš odavde!!!

PRLJAVA KUČKA PROSVETARKA

Pogledaj je dobro
njene naočare i pogled
ona je seksualno frustrirana prosvetarka.

Izvadiće ti dušu
zapaliće je u šest kocki
i baciće ih da gore
a možda joj je crkao bojler
ili je muž nepokretan.

Da nije tu, bila bi na šalteru
uništava živote otrovnim dahom
jer ona se hrani tuđom energijom.

Na kraju ćeš shvatiti da je duboko nesrećna
i da joj život prolazi u opanjkavanju drugih.
Nemoj je žaliti.

Ostavi je u njenom svetu, koji više nije njen
jer gubi polako tlo pod nogama.

Prljava kučko što dalje
od života našeg odjebi!

Nestani!

Idi!

Beži!

Goni se!

Ona će uzeti tvoju dušu
zapaliće je u šest kocki
i baciće ih da gore.

NAVIJAČKE JAKNE I LOBANJE PUNE OŽILJAKA

Noćas sam bio sa prijateljima
flaša vina ili pivo, jedno ili dva
kasnije ćemo otići duboko u centar
obrijanih glava i namrgođeni,
gomila likova sa svih strana.

Ušli smo u tunel išaran grafitima
zatim u poznati kafić
gledao sam kako se flaše presijavaju
puno lepo odgojenih studenata
ovaj grad je u stisku zmije
snažna je i lomi kosti.

Nikada neću moći da shvatim
što je toliko droge u telima
nesposobnih političara i mladih devojaka
koje se trpaju sa čelavim crnogorskim gorilama.

Nazdravimo drugovi moji

u navijačkim jaknama
i lobanjama punih ožiljaka,
puno je uspomena lepih i tužnih.

Kada ispijem ovu kriglu
uleteću u zid išaran grafitima
da pobegnem od bede naše domovine
uleteću u boje, u svet čudan i sjajan
proći će kroz zid kao duh i utvara.

Za šankom je neko koga poznajem
ona ima velike, čulne usne i crnu kosu
pije vino i crta nešto zanimljivo
moja tamna princeza sa stavom.

Vraćam se kući dok kiša pada po meni
nikad sebi neću oprostiti što nisam uronio u zid
i zajedno sa mnom,
moji prijatelji u navijačkim jaknama
čije su glave pune ožiljaka.

Svi mi, deca ulice.

MOJA KRV NIJE MOJA KRV

Noćas je devojka ubila svoga oca.
Tukao je nju i majku godinama.
Nije više mogla da trpi
matorog, debelog skota
dah alkohola i bol
dok joj zavrće ruke i lomi ih.

Uzeo sam novine i pogledao fotografiju
bila je kao mali anđeo
sa osećajnim očima i plavom kosom.
Taj mali anđeo je noćas okrvavio ruke.

U Srbiji se deca zlostavljaju.
Retko da poznajem lude
čiji su roditelji bili normalni.
Kao da se sav bes
svalio na omladinu.

Oni imaju legalno pravo da te ubiju
da te tiho more ili bučno tuku
da ti nameću parametre
jer su uništili svoje živote.
Sada je tvoj život na redu.

Ako ste moja krv i ako ste đubrad
odreći će se svih vas.
Rasli smo bez ljubavi
Ne moraš sve to trpeti – pobegni daleko.
Niko nije zaslužio takve gadove u porodici.

Oni te ne zaslužuju
ne treba ti njihov mali svet, vidik od 20 metara
ne treba ti partija kriminalaca za koju glasaju.

Oni su hulje
sa skrivenim planom za napad.

ČOVEK KOJI JE VOLEO DA PROZIVA LJUDE

Često je nosio flašu u ruci
kavgadžija iz betonskog kvarta
tu noć je sa otmenom devojkom
krenuo u centar grada,
ali se predomislio i odveo je u predgrađe.

U velikoj diskoteci su naručili pivo
a onda pio je još jedno i još bezbroj
sve dok mu se nije pomutila pamet
počeo je da proziva ljude i da urla
lomio je flaše i pretio
obezbeđenje ga je zgrabilo
i bacilo preko šanka
gromade su ga šutirale i mlatile
njegova devojka je
užasnata, gledala i čutala.

Seo je u kola, glava mu je bila razbijena
došao je kući, ušao u dvorište
legao je na travu onako krvav
i gledao u nebo,
oblaci su skrivali mesec.

Bio je gadno premlaćen
prišao mu je neuhranjeni pas latalica
i krenuo da mu se umiljava.

Ustao je i nekako se dovukao do kuće
nasuo je sebi veliku kriglu rakije
noćas je platio za sve
sve mu se vratilo

i dobio je po tintari.

Ispio je, zaljuljao se i pao.
Ležao je u nesvesti
pijan, ponižen i razbijen,
ubuduće će naučiti da čuti
i gleda svoja posla.

RATNICA ULICE

U maricu su je bacili
udarac u rebra je strašno zboleo
sedala je, lisice su joj žuljale ruke
imala je modricu ispod desnog oka
pred zoru su je pustili iz stanice
jedva je stajala na drhtavim nogama
obrazi su brideli od šamaranja.

Sela je na klupu u parku
i upalila cigaretu
ovo je mali grad
i sutra će svi znati šta se desilo
druge devojke su prolazile
i podozriivo je posmatrale.

Uvek se osećala usamljenom
u gradu gde važi za problematičnu
rukom je opipala rebro
i napravila bolnu grimasu
bilo je napuklo.

Njeni ortaci su i dalje u zatvoru
dobijaju batine i krvare.
Ustala je polako
i krenula niz ulicu.

NENAD STAKIĆ

Pisac horor priča i mračne poezije, takođe autor priča i poema iz realnog života.

Objavio pesme i priče na preko 100 sajtova.

Knjige:

- 2007. Ljute rakijaške pesme
- 2008. Bestragija
- 2008. Debeli, znam ko si
- 2009. Himne gneva i alkohola
- 2009. Blood from the Underground vol 2
- 2009. Čovek sa lošom reputacijom

GLAVIĆEM O BETON

Piše Nenad Glišić

Šta je andergraund? Pribježite, opravdanje, izgovor, estetika, škola, usputna stanica ili sливник? Sistem vrednosti? Ili polni organ po jedinici stiha?

Pokret otpora? Betonu. Šta je beton? Beton je grad. U ovim pesmama često se radi o gradu, ili o događajima iz grada, ono, kao urbani diskurs – klubovi, muvanja, muzika, pivo, muda, sarma. A stopa kurčeva i pičaka po stihu je među najvišima na svetu. Da li je to uspeh ili još jedan pokazatelj predapokaliptične dekadencije? Šta je, uopšte sada nekorektno i u odnosu na koga? Šta je provokacija? Na kraju, kako izgleda andergraund? I, konačno, čemisli sve to služi kada još i ne radi?

Ako na ova pitanja nemate odgovor, ne brinite, sa vama je sve u redu. Ne znaju to ni oni koji su na sebe nabacili etiketu andergraunda, ne znam ni ja, ne zna ni andergraund sam. Zapravo, svako ima neku svoju definiciju, pa tako ja, tako i autori ovde, a tako i ti, nesrećni čitaoče/teljko dok čitaš glupe recenzije umesto pesama.

Andergraund je, biće, samo izgovor iliti pokriće za nedostatak neke konsekventnije estetike. Pogledajmo ovaj zbornik. Šta bismo mogli da izvučemo kao zajedničku stvar, kao nešto što povezuje sve ove autore i daje im opravdanje da se nađu između jednih korica? Ne mogu da se otregnem utisku da je to kurac, dragi čitaoci/drage čitateljke. Iskreno, ja spadam u one čitaoce (i čitateljke) koji vole malo više muda od tolikih kurčeva, ako već mora da se koristi preponski pojas kao alegorijsko mesto.

Nemojte me shvatiti pogrešno: o većini autora iz ove zbirke ja imam relativno visoko mišljenje. Druga stvar je raubovanje raznih ozнака poput „alternative“, „andergraunda“ i slično u kojima se gubi suština tih odrednica.

Kada smo već kod glavnog, tj. autora da kažem samo to da se sa Jovanom Baćanović i Ivanom Rašić Sajsi prvi put srećem kao sa autorkama poezije i one su mi skroz na mestu. Malo više tematske šarenolikosti u Jovaninom slučaju ne bi škodilo, ali ovo je ipak samo zbornik i na osnovu njega ne može se izvući nikakav celovitiji utisak. U svakom slučaju, pošto su žene lepši, pametniji, talentovaniji i bolji deo čovečanstva, one imaju moju absolutnu naklonost i smatram da zavređuju više pažnje od muškaraca ovde.

Što se tiče, pak, muškog dela, tu stvari znatno drugačije stoje; poznajem ih, neke desetak godina, sa nekim sam čitao na istim mestima i sarađivao, sa nekim se razilazio u shvatanjima, a neki me i nerviraju. Pa, ima li smisla, onda, pisati o njihovim stvarima? Sastavljač zbornika misli da ima, verovatno misli da je pljuvanje u recenziji u potpunom skladu sa „andergraundom“ (sic!), ali ništa od toga. Reći ću samo jednu, tj. dve, a to su tri stvari: Mister mi je favorit među muškarcima ovde. Krajnje dosledan u teranju svoje poetike, koju, gle čuda, ne naziva andergraundom, on, prvenstveno u kratkim pričama daje najbolje od sebe. Pesme su mu, pak, nešto sasvim drugo. Na momente naivno rimovanje, držanje ovih narodnih katrena, te idejna neizbrušenost stavlja Mistera kao pesnika iza Mistera kao kratkopričca. Mislim, naravno, ovde, u ovom zborniku, iako teme koje obrađuje u pesmama predstavljaju jedan kvalitativni iskorak u odnosu na većinu stvari. Uz to, moram da kažem da sam slušao dok je čitao neke od ovih pesama javno i pojedine zvuće moćno.

Teofilović je, pak, kao krava koja prospe kofu mleka koju je dala. Sve dobro što uspe da iščačka, mora i da ukenja. Mahom je epigon. Voleo bi da bude neki kurac, ali još nije shvatio šta je to. Dobro, mlad je, shvatiće. Možda.

Šta reći o Stakiću? Postoje pesnici koji retko ili nikako čitaju. Sasvim je jedinstven slučaj da autor, najverovatnije, ne čita ni svoje pesme.

Pametnome dosta. Čitajte zbornik, a sve što sam vam rekao,
progutajte ili spalite ili zakopajte na nekom nepristupačnom mestu.

Sadržaj

Jovana Baćanović - Hoćeš da nas gledaš? - 5

ŽILETI - 6

16 - 8

BROOKLYN PRINCESS - 9

FUCK VALENTINE'S I WANT BALLANTINE'S! - 11

GOSPOĐICE SE NE HVALE RECKAMA - 11

HEMIJSKA ZAVISNOST - 12

HOĆEŠ DA NAS GLEDAŠ? - 14

LYNCH - 15

MARGARITA - 16

MARINA DORČOL - 17

MARKO - 18

NE IDI - 20

NEMI VRISAK - 21

OTROV - 22

PROBUŠENA PATIKA - 23

SJAJ U DIMU - 24

JEBITE SE OBE, STIGLA JE KRALJICA - 26

SVLAČIONICA - 27

UNFRIEND - 28

VITEZ OD HARD CORE-a - 28

ČEKAM - 29

EVO ISTINE - 31

GOSPOĐICA BROZ - 32

INBOX - 33

KOKAINSKE SINAPSE - 34

KOME? - 35

PIČKOPAĆENIK - 37

TROY DYER - 38

Jovana Baćanović - 40

Ivana Rašić (Sajsi MC) - Ako nisi zmaj, onda si pička - 41

- AKO NISI ZMAJ, ONDA SI PIČKA - 42
IAN BROWN, PRE ADIDAS TRENERKE - 42
IZ KUBANSKOG BARA DIREKTNO NA AUTOBUSKU - 43
PETAK, ALAVOST I BAHATOST - A ŠTA DRUGO? - 44
ZLOBNI UMNJACI - 45
FOTOGRAFIJE SPORO GORE - 46
HISTERIKS - 47
KANCELARIJA NA KRAJU HODNIKA - 48
TO JE SAMO BOL - 49
URME, KIŠA, PEŠČANIK I DOLAR - 49
BENSEDNOIDNI ZRAK - 50
HOPERSKA KEVA - 51
KASNIM NA PROBU - 52
NOKTURNO SMIRIVANJE - 52
SNOW GLAMUR, A JA KAO DA JE LEDENO - 54
IZ SRCA - 54
KENET WHITE - 55
OSIONA VS. MAGIJA - 56
PODOČNJACI - 57
SKUPE CIGARETE - 57
CIMET DO TOKIJA - 58
LIJUŠTURO, TAKO TI BOGA, NASTUPI - 59
NAŠ SOLITER - 61
ZAJEB - 62
ŽURKA PRED NOVAKA - 62
CRNO VINO, NEMOJ - 63
ELEKTRO PRISMOTRA INTERNET PRISILA - 64
NIŠTA LAKŠE - 65
NJEGOVA DEVOJKA - 66
SKUPE SIRENE - 67
NIŠ - 68
PREDOPRAŠTANJE - 69
SM -24 - 70
WWW.PODOCNJACINEODKLABINGA.COM - 71

Ivan Tomić (Mister) - Pesme o češanju dupeta - 73

- SNEŠKO BELIĆ ČAČKA NOS - 74
STIDNA VAŠKA DA SAM... - 74
ŽAL ZA MLADOS - 75
PESMA O ČEŠANJU DUPETA - 76
EH ŠTO NISAM BOMBA! - 78
PITANJE - 79
SVE SE VRTI OKO KURCA - 80
EVO NAMA OPET IDE GODINICA NOVA - 81
USRANI HAIKU - 84
VERNIK ŽENSKOG SRCA - 84
ВИДОВДАН ЈЕ... - 86
FLASHDANCE - 88
AVIONE STERAM TI GA MAJCI - 88
JEBITE SE! - 93
LUTKA - 96
LJUBAVI TI SI KAO ČIR NA DUPETU - 97
PUŽ PUŽICU GUZI - 97
BALADA O DIVLJEM BILU - 97
SJEBANA NOVOGODIŠNJA PESMA - 100
PESMA GNEVA - 101
KUCKANJE - 105
UTERAM TI - 105
PESMA - KURAC - 106
VOLELI SE NEKI - 107
PESMA O ČUVARKUĆI - 108
OKO RUPE - 109
LJUBAV NA PRVI OSLUH - 110
IZA NEVIDLJIVOG DRVETA SERE NEVIDLJIVI ČOVEK - 110
DETE BEZ GLAVE - 110

DETE PALOG NINDŽE - 112
THE COLOURS OF NINJA - 113
POHVALA PRAVOM PESNIKU - 115
LJUBAVNA PESMA - 115
ŠTO SE ZNOJE MISLI MOJE - 116
DUPE - 117
IVAN TOMIĆ MISTER (1975-2075) - 118

Srđan Teofilović - Bojkot!!! - 119

(iz Metafizika KG asfalta) - 120
(Čovek će uvek biti nezadovoljan a to ga i pokreće) - 127
(Ljubav i kako se izboriti sa mečkom) - 131
(Un Amore Grande) - 131
(Ljubav i Seks - Brat i Sestra) - 134
Apsolventsko veče (bedi studentskog života) - 135
(Intelektualni elitizam odnosno pedofilija) - 139
(Od viška demokratije fale nam ljudi) - 142
(Smrt u Bolnici) - 142
Bojkot!! - 144
Srđan Teofilović - 152

Nenad Stakić - Ništavilo - 154

GLAVOM O BETON - 155
DEDA MRAZ - 156
MENTALNA PUSTINJA - 157
ČAKRA ČAKRA ČAKRA - 158
KLINCI SU PODIVLJALI - 159
ŠEST MESECI BEZ PLATE - 161

MRTVA KURVA LEŽI PORED PUTA - 162
OBESPRAVLJENI RADNICI - LJUTA SOCIJALA - 163
NIŠTAVILO - 165
OVDE NIŠTA NIJE TVOJE - 166
PRLJAVA KUČKA PROSVETARKA - 168
NAVIJAČKE JAKNE I LOBANJE PUNE OŽILJAKA - 169
MOJA KRV NIJE MOJA KRV - 170
ČOVEK KOJI JE VOLEO DA PROZIVA LJUDE - 172
RATNICA ULICE - 173
NENAD STAKIĆ - 175

GLAVIĆEM O BETON - Piše Nenad Glišić - 176

X GLAVOM O BETON

Zbornik underground poezije

Šta je andergraund? Pribježiste, opravdanje, izgovor, estetika, škola, usputna stanica ili slivnik? Sistem vrednosti? Ili polni organ po jedinici stiha? Pokret otpora? Betonu. Šta je beton? Beton je grad. U ovim pesmama često se radi o gradu, ili o događajima iz grada, ono, kao urbani diskurs – klubovi, mrvanja, muzika, pivo, muda, sarma. A stopa kurčeva i pičaka po stihu je među najvišima na svetu. Da li je to uspeh ili još jedan pokazatelj predapokaliptične dekadencije? Šta je, uopšte sada nekorektno i u odnosu na koga? Šta je provokacija? Na kraju, kako izgleda andergraund? I, konačno, čemj sve to služi kada još i ne radi?

Nenad Glišić Gile

ISBN 978-86-89069-00-6

9 788689 069006

POEZIN

(P)